

НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ПРАВОВИХ НАУК УКРАЇНИ

ПРЕЗИДІЯ

ПОСТАНОВА №109/7

20 червня 2019 р.

м. Київ

Про затвердження Тематичного плану фундаментальних досліджень наукових установ Національної академії правових наук України на 2020 рік

Заслухавши інформацію головного ученого секретаря Національної академії правових наук України Журавля В. А.,

президія постановляє:

1. Затвердити Тематичний план фундаментальних досліджень наукових установ НАПрН України, що фінансуються за рахунок коштів державного бюджету на 2020 рік та направити на погодження до Національної академії наук України (додається).

2. Директорам науково-дослідних інститутів Національної академії правових наук України розробити до 1 грудня 2019 року проекти документів для укладення договорів з президією НАПрН України на виконання науково-дослідних робіт, які розпочинаються у 2020 році.

3. Контроль за виконанням цієї постанови покласти на головного ученого секретаря академії Журавля В. А.

Президент Академії

Головний учений
секретар Академії



О. В. Петришин

В. А. Журавель

ТЕМАТИЧНИЙ ПЛАН
фундаментальних досліджень, що фінансуються за рахунок коштів державного бюджету у 2020 році
Національної академії правових наук України

№№	Назва науково-дослідної роботи, номер держ. реєстрації УКРІНТЕІ, номер та дата рішення Експертної ради з питань оцінювання тем фундаментальних науково-дослідних робіт при НАН України	Відповідність державним пріоритетам. Завдання дослідження на весь період	Обсяги фінансування за рахунок коштів держ. бюджету, тис. грн.		Керівник	Строки виконання		Результати дослідження. Законопроекти, які будуть розроблені. Соціально-економічний ефект від дослідження (напр. підвищення правової культури, покращення якості правового регулювання тощо).
			На весь період фінансування	У тому числі на 2019 рік		початок	кінець	
6581040 « Фундаментальні дослідження, прикладні наукові і науково-технічні розробки, виконання робіт за державними цільовими програмами і державним замовленням у сфері законодавства і права, підготовка наукових кадрів, фінансова підтримка наукової інфраструктури.»								
НАУКОВО-ДОСЛІДНИЙ ІНСТИТУТ ПРИВАТНОГО ПРАВА І ПІДПРИЄМНИЦТВА								
1	Інституційно-правове забезпечення майнових інтересів держави та суб'єктів приватного права в умовах регіональної нестабільності РК УкрІНТЕІ № 0117U002141 Рішення Експертної ради від 07 липня 2016 р № 2 (лист від 15.07.2016 р. № 121/56)	Відповідність державним пріоритетам Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами – членами, з іншої сторони Розділ IV «Торгівля та питання, пов'язані з торгівлею» щодо функціонування поглибленої та всеосяжної зони вільної торгівлі. Реалізація санкційної політики України в умовах збройного конфлікту: Закон України «Про санкції» від 14 серпня 2014 року № 1644-VII, Указ Президента України від 14 травня 2018 року № 126/2018 Про Рішення Ради національної безпеки і оборони України від 2 травня 2018 року «Про застосування та скасування персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій)», Указ Президента України від 19 березня 2019 р. №			д.ю.н. Король В. І.	01.2017	12.2021	Соціально-економічний ефект від дослідження полягатиме у: - формуванні інформаційно-правового підґрунтя для модернізації геоекономічної стратегії держави в умовах оновлення інститутів державної влади в Україні; - удосконаленні правового забезпечення державної політики у сферах: національної економічної безпеки, міжнародного оподаткування, надання медичних послуг, виконання судових рішень

82/2019 Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 19 березня 2019 року «Про застосування, скасування та внесення змін до персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій)».

Багатостороння конвенція про виконання заходів, які стосуються угод про оподаткування, з метою протидії розмиванню бази оподаткування та виведенню прибутку з-під оподаткування - ратифіковано із застереженнями та повідомленнями Законом № 2692-VIII від 28.02.2019 у контексті імплементації Україною Плану дій ОЕСР з протидії розмиванню оподаткованої бази і виведенню прибутку з-під оподаткування (BEPS — Base Erosion and Profit Shifting)

Стратегія сталого розвитку "Україна – 2020" (схвалено Указом Президента України від 12 січня 2015 року № 5/2015).

3. Дорожня карта та першочергові пріоритети реалізації Стратегії

1) за вектором розвитку:

Програма розвитку українського експорту;

Програма залучення інвестицій;

2) за вектором безпеки:

Реформа системи національної безпеки та оборони;

3) за вектором відповідальності:

Реформа регіональної політики.

Середньостроковий план пріоритетних дій Уряду до 2020 року, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 3 квітня 2017 р. № 275-р.:

– верховенство права і боротьба з корупцією в частині забезпечення рівного доступу до правосуддя та ефективного захисту прав власності, що сприятиме забезпеченню функціональної справедливості і рівності.

– безпека та оборона, яка включає, зокрема,

тощо;

- підвищенні рівня правосвідомості та правової культури суб'єктів приватного права в частині реалізації та захисту майнових і особистих немайнових права та інтересів

		<p>найважливіші аспекти безпеки громадян, що дасть змогу забезпечити формування у громадян України відчуття захищеності їх життя і свободи.</p> <p>Завдання дослідження на весь період</p> <p>У науково-теоретичній площині – удосконалення парадигмальних, методологічних та прогностичних засад інституційно-правового забезпечення майнових інтересів суб'єктів публічного та приватного права.</p> <p>У прикладній площині – сприяння системній модернізації як міжнародного приватноправового, так і публічно-правового інструментарію, який має сприяти інститутам держави та громадянського суспільства виконанню ними пріоритетних завдань у сфері соціально-економічного розвитку та безпеки, передбачених у програмних документах України стратегічного спрямування.</p>					
2	<p>Наукові підходи до удосконалення цивільного та господарського судочинства в світлі судової реформи</p> <p>РК УкрІНТЕІ № 0116U000159</p> <p>Рішення Експертної ради Від 10 липня 2015 р. № 5 (лист від 14 липня 2015 р. № 121/76)</p>	<p>Стратегія сталого розвитку "Україна – 2020" (схвалено Указом Президента України від 12 січня 2015 року № 5/2015).</p> <p>3. Дорожня карта та першочергові пріоритети реалізації Стратегії</p> <p>3) Судова реформа</p> <p>Стратегія реформування судоустрою, судочинства та суміжних правових інститутів на 2015-2020 роки, схвалена Указом Президента України від 20 травня 2015 року № 276/2015</p> <p>4. Напрями та етапи реформування</p> <p>5. Система завдань, заходів та результатів</p> <p>Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами – членами, з іншої сторони.</p> <p>Розділ III Юстиція, свобода, та безпека</p> <p>Стаття 24 Правове співробітництво.</p> <p>Середньостроковий план пріоритетних дій Уряду до 2020 року, затвердженого</p>		к. ю. н., Бобрик В.І.	01.2016	12.2020	<p>Соціально-економічний ефект від дослідження полягає в тому, що впровадження його результатів дозволить:</p> <ul style="list-style-type: none"> - здійснювати справедливий і публічний розгляд і вирішення цивільних і господарських справ упродовж розумного строку незалежним і безстороннім судом, передбаченим законом, з метою захисту порушених, невизнаних або оспорюваних прав, свобод чи інтересів фізичних осіб, прав та інтересів юридичних осіб, інтересів держави; - підвищити рівень доступу осіб до правосуддя; - зробити судові процедури

		<p>розпорядженням Кабінету Міністрів України від 3 квітня 2017 р. № 275-р.:</p> <ul style="list-style-type: none"> – в частині досягнення такої цілі як «Верховенство права і боротьба з корупцією», що передбачає, зокрема, забезпечення рівного доступу до правосуддя та ефективного захисту прав власності, а також забезпечення реального виконання судових рішень. – в частині «Реформування системи виконання судових рішень», адже виконавче провадження є завершальною стадією будь-якого судового провадження, в т.ч. цивільного і господарського. <p>Завдання дослідження – розробка напрямків і способів удосконалення цивільного та господарського судочинства в контексті проведення в Україні судової реформи, що дозволять усунути існуючі протиріччя між галузями цивільного процесуального і господарського процесуального права, удосконалити чинне процесуальне законодавство України, забезпечити єдність судової практики в цивільних і господарських справах, що в своїй сукупності сприятиме належному судовому захисту прав, свобод та інтересів фізичних і юридичних осіб.</p>						<p>зрозумілішими для пересічних громадян;</p> <ul style="list-style-type: none"> - посилити спеціалізацію судової діяльності, в т.ч. в частині особливостей розгляду та вирішення судами окремих категорій справ; - наблизити судочинство в Україні до європейських стандартів відправлення правосуддя.
3	<p>Договірне регулювання приватноправових відносин у цивільному праві України РК УкрІНТЕІ № 0116U000174.</p> <p>Рішення Експертної ради Від 10 липня 2015 р. № 5 (лист від 14</p>	<p>Середньостроковий план пріоритетних дій Уряду до 2020 року, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 3 квітня 2017 р. № 275-р.:</p> <p>Розвиток людського капіталу шляхом проведення реформи системи охорони здоров'я, освіти, поліпшення надання державної соціальної підтримки, розвитку культури і спорту дасть змогу забезпечити поліпшення якості життя, освіти і зростання продуктивності праці.</p> <p>Стратегія сталого розвитку «Україна – 2020» (схвалено Указом Президента України від 12 січня 2015 року №5/2015).</p>			д. ю. н. Гриня к А. Б.	01.201 6	12.2020	Соціально-економічний ефект від дослідження пов'язаний із впровадженням його результатів шляхом визначення місця та значення юридичних фактів в механізмі правового регулювання, дослідження історичної спадщини у сфері зобов'язального права на теренах України, які дозволяють дійти висновку,

	липня 2015 р. № 121/77).	<p>2) Дорожня карта та першочергові пріоритети реалізації Стратегії. (Судова реформа Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами – членами, з іншої сторони).</p> <p>Завданням є розробка теоретичної моделі, необхідної для вдосконалення договірного регулювання приватноправових відносин. У процесі виконання проекту дослідницька діяльність буде спрямована на: визначення і розкриття структури та джерел договірного регулювання приватноправових відносин; удосконалення механізму правового регулювання договірних відносин; з'ясування впливу правового статусу суб'єктів договірних відносин на зміст договорів; питання розподілу ризиків за договорами; пошук найбільш ефективних видів забезпечення виконання договорів; цивільно-правові способи і форми захисту прав та інтересів суб'єктів договірних правовідносин та їх подальше практичне впровадження шляхом створення необхідних законопроектів, поширення наукових ідей, які були запроваджені, серед науковців, юристів практиків тощо.</p>					що еволюція договірних зобов'язань тривала протягом всього розвитку українського суспільства, вдосконалення існуючого договірного регулювання приватноправових відносин, що дозволить не лише гармонізувати цей механізм на зразок аналогічних правових явищ в інших правових системах, а й гарантувати належне функціонування системи цивільних відносин.
4	<p>Приватноправові проблеми реалізації євроінтеграційної стратегії України РК УкрІНТЕІ № 0117U002140. Рішення Експертної ради від 07 липня 2016 р № 2 (лист від 15.07.2016 р. № 121/55).</p>	<p>Стратегія сталого розвитку «Україна – 2020» (схвалено Указом Президента України від 12 січня 2015 року № 5/2015).</p> <p>Впровадження в Україні європейських стандартів життя та вихід України на провідні позиції у світі</p> <p>Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами – членами, з іншої сторони</p> <p>Стаття 1. Сприяння поступовому зближенню Сторін, ґрунтуючись на спільних цінностях і тісних привілейованих зв'язках</p>		к. ю. н. Кочин В. В.	01.2017	12.2020	Розроблення методологічних засад адаптації законодавства України, яким врегульовано приватноправові відносини, до <i>acquis</i> ЄС; покращення моделей правового регулювання різних груп зазначених відносин; формулювання науково обґрунтованих пропозицій щодо впровадження у правовій системі України юридичного

		<p>Стратегія розвитку наукових досліджень Національної академії правових наук України на 2016-2020 роки</p> <p>Проблеми формування національної правової системи України та її адаптація до європейського права;</p> <p>Поглиблення приватноправових засад функціонування громадянського суспільства в умовах євроінтеграції.</p> <p>Середньостроковий план пріоритетних дій Уряду до 2020 року, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 3 квітня 2017 р. № 275-р.</p> <p>Дослідження забезпечує формування науково обґрунтованих підходів до адаптації законодавства України у сфері правового регулювання приватних відносин до законодавства ЄС, гармонізацію приватноправової складової правової системи України з положеннями уніфікованих (модельних) актів європейського приватного права, а також впровадження правових моделей, здатних забезпечити верховенство права у приватних правовідносинах.</p>					інструментарію, спроможного забезпечити ефективність охорони і захисту суб'єктивних приватних прав та інтересів, а також практичне втілення принципу верховенства права у сфері дії приватного права.
5	<p>Правове забезпечення ринкових відносин в умовах громадянського суспільства.</p> <p>РК УкрІНТЕІ № 0118U003068.</p> <p>Рішення Експертної ради від 05 липня 2017 р № 5 (лист від 10.07.2017 р. № 121/64).</p>	<p>Стратегія сталого розвитку "Україна – 2020" (схвалено Указом Президента України від 12 січня 2015 року №5/2015).</p> <p>Розділ 3. Дорожня карта та першочергові пріоритети реалізації Стратегії: Деретуляція та розвиток підприємництва; Програма розвитку малого та середнього бізнесу; Реформа захисту економічної конкуренції; Реформа фінансового сектору; Судова реформа.</p> <p>Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони.</p> <p>Стаття 14. Верховенство права та повага до прав</p>		д.ю.н., Беляневич О. А.	01.2018	12.2022	<p>10 статей у наукових фахових виданнях, 1 збірник наукових праць, 4 науково-експертних висновків до законопроектів</p> <p>Соціально-економічний ефект від дослідження передбачає покращення якості правового регулювання, спрямованого на створення сприятливих умов для розвитку бізнесу в Україні як необхідної передумови для досягнення Україною більш високого</p>

		<p>людини і основоположних свобод; Глава 6. Заснування підприємницької діяльності, торгівля послугами та електронна торгівля; Підрозділ 6. Фінансові послуги; Частина 6. Електронна торгівля; Глава 10. Конкуренція.</p> <p>Середньостроковий план пріоритетних дій Уряду до 2020 року, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 3 квітня 2017 р. № 275-р.:</p> <p>Загалом цілі 1 «Економічне зростання»: динамічне, стає та інклюзивне зростання на базі структурної модернізації економіки, покращення умов ведення бізнесу та ефективності публічного сектору.</p> <p>5) дерегуляція і розвиток підприємництва та конкуренції створення належних умов для ведення бізнесу, обмеженого та прогнозованого регуляторного поля, забезпечення доступу до ресурсів.</p> <p>Розробити правові аспекти ринкової економіки як однієї з ключових ознак громадянського суспільства; обґрунтувати правове забезпечення партнерських відносин держави/територіальних громад з бізнесом в ракурсі завдань громадянського суспільства; визначити місце та роль саморегулювання в контексті забезпечення соціальної спрямованості економіки та розвитку громадянського суспільства; обґрунтувати модель захисту прав споживачів та малого бізнесу як одну з умов розвитку громадянського суспільства; обґрунтувати концепцію господарської відповідальності та соціальної відповідальності бізнесу в контексті завдань громадянського суспільства.</p>						рівня економічного розвитку та інтеграції до спільного ринку ЄС.
6	Правове забезпечення електронного бізнесу як	<p>Стратегія сталого розвитку "Україна – 2020" (схвалено Указом Президента України від 12 січня 2015 року №5/2015).</p> <p>Розділ 3. Дорожня карта та першочергові</p>			д.ю.н., Вінник О. М.	01.2018	12.2021	Звіт за темою, монографія, статті у наукових фахових виданнях. Законопроекти:

<p>складової інформаційного суспільства. РК УкрІНТЕІ № 0118U003069 Рішення Експертної ради від 05 липня 2017 р № 5 (лист від 10.07.2017 р. № 121/66).</p>	<p>пріоритети реалізації Стратегії: 1) за вектором розвитку: Реформа телекомунікаційної інфраструктури; Реформа фінансового сектору; 3) за вектором відповідальності: Реформа у сфері захисту прав споживачів; Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони. Стаття 14. Верховенство права та повага до прав людини і основоположних свобод; Глава 6. Заснування підприємницької діяльності, торгівля послугами та електронна торгівля; Підрозділ 6. Фінансові послуги; Частина 6. Електронна торгівля; Глава 10. Конкуренція. Середньостроковий план пріоритетних дій Уряду до 2020 року, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 3 квітня 2017 р. № 275-р.: Загалом цілі 1 «Економічне зростання»: динамічне, стале та інклюзивне зростання на базі структурної модернізації економіки, покращення умов ведення бізнесу та ефективності публічного сектору. Створення передумов для розвитку та широкого впровадження інновацій в усіх галузях економіки, а також подальшого переходу до цифрової економіки, зокрема вдосконалення нормативно-правової та регуляторної бази у сфері інновацій, інтелектуальної власності та цифрової економіки, вдосконалення державної політики у цих сферах та запровадження програм, спрямованих на стимулювання та підтримку інноваційного розвитку». Концепція розвитку цифрової економіки та суспільства України на 2018-2020 роки, схвалена розпорядженням Кабінету Міністрів України від 17 січня 2018 р. № 67-р: Напрями</p>						<p>«Про внесення змін та доповнень до Господарського кодексу України» та Закону «Про захист прав споживачів». Соціально-економічний ефект від дослідження передбачає: підвищення ефективності та прозорості правового регулювання відносин цифрової економіки з метою забезпечення захисту прав її учасників, зокрема, споживачів у сфері електронної комерції.</p>
--	--	--	--	--	--	--	---

		<p>цифрового розвитку: - Подолання цифрового розриву шляхом розвитку цифрових інфраструктур; Цифровізація реального сектору економіки; Розвиток цифрових компетенцій</p> <p>Гармонізація з європейськими та світовими науковими ініціативами.</p> <p>Визначити місце, роль та основні засади правового забезпечення захисту прав учасників відносин у сфері цифрової економіки: суб'єктів електронного бізнесу та споживачів, а також напрями вдосконалення системи суб'єктів організаційно-господарських повноважень, що опікуються дотриманням встановленого порядку на ринках цифрової економіки (телекомунікаціоному, довірчих послуг, електронної комерції, фінансових послуг).</p>						
7	<p>Цивільно-правовий механізм регулювання майнових та особистих немайнових відносин</p> <p>РК УкрІНТЕІ № 0118U003067</p> <p>Рішення Експертної ради від 05 липня 2017 р № 5 (лист від 10.07.2017 р. № 121/65).</p>	<p>Стратегія сталого розвитку «Україна–2020» (схвалено Указом Президента України від 12 січня 2015 року №5/2015).</p> <p>Для забезпечення сталого розвитку держави, проведення структурних реформ та, як наслідок, підвищення стандартів життя. Україна слід забезпечити ефективну роботу механізму регулювання майнових та особистих немайнових відносин. Для цього, передусім, необхідно відновити правову стабільність, забезпечити стійке зростання економіки, створити сприятливі умови для ведення належної судової практики, зокрема й при захисті порушених особистих майнових та немайнових прав.</p> <p>Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами – членами, з іншої сторони</p> <p>Стаття 24 Поступове наближення</p> <p>Поступове наближення законодавства України до права ЄС.</p> <p>СТРАТЕГІЯ РОЗВИТКУ</p>			д.ю.н., Пленю к М. Д.	01.2018	12.2022	<p>Звіт за темою. Монографія, статті у наукових фахових виданнях.</p> <p>Законопроект: «Про удосконалення цивільно-правових норм у сфері особистих немайнових та майнових відносин».</p> <p>Соціально-економічний ефект від дослідження передбачає вдосконалення цивільно-правового механізму регулювання майнових та особистих немайнових відносин, що дозволить системно врегулювати фундаментальні підходи щодо правових інститутів, які забезпечують стале економічне зростання та закріплюють соціальні стандарти.</p>

**НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ
НАЦІОНАЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ ПРАВОВИХ
НАУК УКРАЇНИ НА 2016
- 2020 РОКИ.**

Поглиблення приватноправових засад функціонування громадянського суспільства в умовах євроінтеграції.

Удосконалення механізму цивільно-правового регулювання майнових та особистих немайнових відносин та забезпечення його ефективності.

Середньостроковий план пріоритетних дій Уряду до 2020 року, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 3 квітня 2017 р. № 275-р.

Зміцнення верховенства права, як однієї з пріоритетних цілей Уряду, шляхом вдосконалення відповідних правових інститутів, зокрема особистих немайнових та майнових прав, що сприятиме забезпеченню функціональної справедливості й рівності суб'єктів.

Дослідження за обраною темою дозволять здійснити розробку концептуальних підходів до вдосконалення механізму регулювання майнових та особистих немайнових відносин, як одної з пріоритетних цілей Уряду, зокрема в частині особистих немайнових прав фізичних осіб та їх майнових прав.

Дослідження цивільно-правового механізму регулювання майнових та особистих немайнових відносин з метою його вдосконалення.

Для цього буде визначено поняття та структуру правової категорії «цивільно-правовий механізм регулювання відносин», його місце серед інших категорій цивільного права. Встановлено його елементи. Окремо будуть досліджені правові норми, юридичні факти як підстави виникнення зобов'язань та інші соціальні регулятори, що в цілому входять до складу елементів цього механізму. Додатково досліджуватимуться

		юридичні факти в зобов'язальних та речових правовідносинах.						
8	(нова тема, не зареєстрована) Здійснення і захист корпоративних прав за законодавством України та країн Європейського Союзу	<p>Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами – членами, з іншої сторони</p> <p>Глава 6. Заснування підприємницької діяльності, торгівля послугами та електронна торгівля.</p> <p>Частина 2. Заснування підприємницької діяльності.</p> <p>Стаття 88. Національний режим і режим найбільшого сприяння; Стаття 91. Стандарти режиму для філій та представництв.</p> <p>Підрозділ 6.Фінансові послуги, Глава 10 Політика у сфері промисловості та підприємництва. Стаття 378.</p> <p>Глава 13. Законодавство про заснування та діяльність компаній, корпоративне управління, бухгалтерський облік та аудит.</p> <p>Стратегія сталого розвитку "Україна - 2020" (схвалено Указом Президента України від 12 січня 2015 року №5/2015).</p> <p>Розділ 3. Дорожня карта та першочергові пріоритети реалізації Стратегії</p> <p>3) реформа корпоративного права.</p> <p>Середньостроковий план пріоритетних дій Уряду до 2020 року, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 3 квітня 2017 р. № 275-р.:</p> <p>в частині реформи корпоративного права згідно Угоди про асоціацію (Розділ 3 Указу). Важливими пріоритетами також є відповідність теми Главі № 6 щодо заснування підприємницької діяльності, торгівлі послугами та електронної торгівлі (ст. 88); стандартів</p>			д.ю.н., Васил ь-єва В. А	01.2020	01.2023	<p>Звіт за темою, монографія, статті у наукових фахових виданнях, коментар до нормативно-правового акту, збірник матеріалів конференції.</p> <p>Законопроект: «Про внесення змін до Закону України «Про товариства з обмеженою та додатковою відповідальністю».</p> <p>У результаті дослідження теми буде досягнуто наступних соціально-економічних ефектів:</p> <p>- покращення якості правового регулювання корпоративних відносин; удосконалення способів здійснення корпоративних прав, а також публічно-правових і приватноправових способів захисту корпоративних прав в Україні.</p>

режиму для філій та представництв ст. 91); законодавства про заснування та діяльність компаній, корпоративного управління, бухгалтерського обліку та аудиту (Главі 13).

Концепція Загальнодержавної програми розвитку малого і середнього підприємництва на 2014—2024 роки, схвалено розпорядженням Кабінету Міністрів України від 28 серпня 2013 р. № 641-р.

Зміни в корпоративному секторі економіки України є свідченням вдалої адаптації вітчизняного законодавства до законодавства Європейського Союзу. Водночас нові юридичні інструменти, через які можуть реалізуватися корпоративні права та здійснюватися корпоративне управління, потребують наукового дослідження, оскільки більшість процедур є запозиченими із законодавства країн Європейського Союзу, які у правому застосуванні цих інструментів мають свою специфіку. У результаті проведеного дослідження будуть проаналізовані спеціальні нормативні акти, проведено комплексний аналіз засобів правового регулювання процедури здійснення та захисту корпоративних прав, встановлено проблеми їх реалізації та шляхи подолання, розроблено механізм захисту корпоративних прав, визначено шляхи та методи удосконалення чинного законодавства з позиції практики застосування окремих нормативних положень законодавчих актів країн Європейського Союзу; встановлено напрямки адаптації та гармонізації українського корпоративного законодавства і законодавства країн Європейського Союзу; досліджено світові та національні тенденції розвитку корпоративного законодавства. Впровадження результатів дослідження дозволить сформулювати удосконалену узагальнену

правову позицію щодо здійснення та захисту корпоративних прав учасників корпоративних відносин в умовах реформування корпоративного законодавства на шляху євроінтеграційних процесів, що відбуваються в Україні.

НАУКОВО-ДОСЛІДНИЙ ІНСТИТУТ ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ

9	<p>Правове забезпечення функціонування Національної інноваційної системи в сучасних умовах 0117U002507 Рішення Експертної ради НАН України від 07.07.2016 р. № 2</p>	<p>3.4.2.23. Правове регулювання інноваційного розвитку України (відповідно до Основних наукових напрямів та найважливіших проблем фундаментальних досліджень у галузі природничих, технічних і гуманітарних наук на 2014–2018 роки, затверджених постановою Президії НАН України від 20.12.2013 № 179).</p> <p>Відповідно до розпорядження Кабінету Міністрів України від 3 квітня 2017 р. № 275-р. «Середньостроковий план пріоритетних дій Уряду на 2020» дана фундаментальна тема сприятиме вирішенню проблем щодо структурної модернізації економіки, покращенню умов для ведення бізнесу.</p> <p>Пріоритетними діями при дослідженні фундаментальної теми є розвиток інновацій та реформа у сфері інтелектуальної власності (створення передумов для розвитку та широкого впровадження інновацій в усіх галузях економіки, а також подальшого переходу до цифрової економіки, зокрема вдосконалення нормативно-правової та регуляторної бази у сфері інновацій, інтелектуальної власності та цифрової економіки, вдосконалення державної політики у цих сферах та запровадження програм, спрямованих на стимулювання та підтримку інноваційного розвитку).</p> <p>У рамках зазначеної проблематики буде проведено дослідження комплексу питань та заходів, спрямованих на визначення</p>			к.ю.н., доцент Глібко С.В.	1 січня 2017	31 грудня 2020	Вдосконалення правового регулювання сфери науково-технічної діяльності та покращення механізмів комерціалізації інновацій та науково-технічних розробок.
---	---	---	--	--	-------------------------------------	--------------------	----------------------	--

		<p>концептуальних засад правового регулювання національної інноваційної системи, зокрема, пропозиції щодо:</p> <ul style="list-style-type: none"> – правової кваліфікації змісту та підсистем національної інноваційної системи; – удосконалення чинного законодавства України у сфері правового регулювання елементів структури національної інноваційної системи; – дослідження основоположних принципів реалізації ефективного механізму функціонування НІС; <p>А також методологічні підходи щодо:</p> <ul style="list-style-type: none"> – визначення правових засад та основних напрямків функціонування НІС на сучасному етапі розвитку держави; – вирішення проблем правового забезпечення основних складових інноваційної інфраструктури; – методичні рекомендації суб'єктам господарювання тощо. 						
10	<p>Нормативно-інституційне забезпечення сприяння господарській діяльності в інноваційному суспільстві 0118U003443 Рішення Експертної ради НАН України від 05.07.2017 р. № 5</p>	<p>3.4.2.23. Правове регулювання інноваційного розвитку України (відповідно до Основних наукових напрямів та найважливіших проблем фундаментальних досліджень у галузі природничих, технічних і гуманітарних наук на 2014–2018 роки, затверджених постановою Президії НАН України від 20.12.2013 № 179).</p> <p>Відповідно до розпорядження Кабінету Міністрів України від 3 квітня 2017 р. № 275-р. «Середньостроковий план пріоритетних дій Уряду на 2020» дана фундаментальна тема сприятиме вирішенню проблем щодо структурної модернізації економіки, покращенню умов для ведення бізнесу.</p>			д.ю.н., проф. Дмитр ик О.О.	1 січня 2018	31 грудня 2020	Покращення якості правового регулювання у сфері інфраструктурного забезпечення.

Пріоритетними діями при дослідженні фундаментальної теми є реформування та розвиток фінансового сектору (створення фінансової системи, що здатна забезпечувати сталий економічний розвиток у результаті ефективного перерозподілу фінансових ресурсів в економіці; розроблення комплексної стратегії розвитку державних банків з метою підвищення конкурентоспроможності та ефективності їх діяльності), **створення системи моніторингу та контролю державної допомоги суб'єктам господарювання** (створення ефективної системи моніторингу та контролю державної допомоги суб'єктам господарювання, що сприятиме створенню рівних умов для діяльності суб'єктів господарювання на товарних ринках України, запровадженню прозорого механізму витрачання ресурсів держави та місцевих ресурсів, усуненню вибіркості заходів державної підтримки окремих суб'єктів господарювання, забезпеченню обґрунтованості заходів підтримки підприємницької діяльності), **розвиток інновацій та реформа у сфері інтелектуальної власності** (створення передумов для розвитку та широкого впровадження інновацій в усіх галузях економіки, а також подальшого переходу до цифрової економіки, зокрема вдосконалення нормативно-правової та регуляторної бази у сфері інновацій, інтелектуальної власності та цифрової економіки, вдосконалення державної політики у цих сферах та запровадження програм, спрямованих на стимулювання та підтримку інноваційного розвитку).

У рамках зазначеної проблематики буде проведено дослідження комплексу питань та заходів, спрямованих на визначення концептуальних засад правового регулювання господарської діяльності та обґрунтовані пропозиції щодо:

		<ul style="list-style-type: none"> – визначення шляхів реформування державної політики у сфері регулювання інноваційної господарської діяльності; – удосконалення чинного законодавства України в окремих галузях та секторах економіки, що є об'єктами дослідження, з питань: спрощення дозвільних процедур і механізмів оподаткування; фінансування підприємницької діяльності; правового забезпечення інституційного розвитку підприємництва у сфері відновлювальної енергетики; розбудови правового механізму економічної безпеки суб'єктів господарювання; правового механізму впровадження саморегулювання в підприємницький сектор; – дослідження питань взаємовідносин суб'єктів господарювання та органів державної влади уповноважених на регулювання господарської діяльності, і їх взаємодія, зокрема, реформування органів державної влади, що виконують контрольно-дозвільні функції; – розроблення правових засад екологічного інноваційного підприємництва. 						
11	Правове забезпечення розвитку технологій цифрової економіки та суспільства б/н, без рішення (невідкрита)	<p>Пріоритетний тематичний напрям наукових досліджень і науково-технічних розробок (з Переліку пріоритетних тематичних напрямів наукових досліджень і науково-технічних розробок на період до 2020 року, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 7 вересня 2011 р. №942) Абз. 5</p> <p>Фундаментальні дослідження з актуальних проблем суспільних та гуманітарних наук.</p> <p>Постановою Кабінету Міністрів України «Деякі питання визначення середньострокових пріоритетних напрямів інноваційної діяльності загальнодержавного рівня на 2017 - 2021 роки» № 1056 від 28 грудня 2016 р. серед пріоритетних напрямів</p>			к.ю.н. Стріжкова А.В.	1 січня 2020	31 грудня 2023	Покращення умов розвитку інноваційних відносин і якості правового регулювання у сфері розвитку цифрового суспільства, становлення та регулювання цифрової економіки в Україні.

інноваційної діяльності визначені такі, як розвиток **інформаційно-телекомунікаційної інфраструктури, впровадження новітніх інформаційних технологій**, зокрема, гід- та хмарних технологій, комп'ютерних навчальних систем, **систем електронного бізнесу**; розвиток систем інтелектуального моделювання для розв'язання задач у галузях економіки; обороноздатності держави; управління складними об'єктами в екології, біології та медицині; освіти; робототехніки та складних техногенних систем; впровадження новітніх технологій захисту інформації в телекомунікаційних та інформаційних системах різного призначення; розвиток технологій довгострокового зберігання інформації та управління "великими даними" (big data); розробка та стандартизація технологій зв'язку п'ятого покоління - 5G-технологій; розвиток та впровадження систем Інтернету речей.

Відповідно до **«Середньострокового плану пріоритетних дій Уряду до 2020 року»**, затвердженому **Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 3 квітня 2017 р. № 275-р.** передбачено створення передумов для розвитку та широкого впровадження інновацій в усіх галузях економіки, а також подальшого переходу до цифрової економіки, зокрема вдосконалення нормативно-правової та регуляторної бази у сфері інновацій, інтелектуальної власності та цифрової економіки, вдосконалення державної політики у цих сферах та запровадження програм, спрямованих на стимулювання та підтримку інноваційного розвитку. Першочерговими визначені розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту акта щодо затвердження плану дій розвитку цифрової економіки, координація

відповідних дій з ЄС, цифровізація державного сектору та економіки в цілому, приєднання до Єдиного Цифрового Ринку ЄС; (п. 93); запровадження інструментів електронної ідентифікації (п. 50).

Мета теми – встановлення особливостей та стану правового регулювання відносин, пов'язаних з розбудовою цифрової економіки та цифрового суспільства України, ЄС та інших країн світу та підготовка законодавчих пропозицій стосовно розвитку технологій цифрових економіки та суспільства в Україні.

У рамках зазначеної проблематики досліджуються такі аспекти теми (завдання):

1. Аналіз чинного законодавства України, що регулює розвиток технологій цифрових економіки та суспільства.
2. Дослідження основоположних принципів проведення цифровізації в Україні.
3. Аналіз особливостей та сутності технологій цифрових економіки та суспільства, їх ознак.
4. Дослідження сутності, видів та структури відносин, пов'язаних з розвитком технологій .
5. Дослідження сутності та складових підсистем державного регулювання у цій сфері.
6. Виявлення та аналіз основних чинників, що впливають на розвиток технологій цифрових економіки та суспільства.
7. Аналіз основних напрямів розвитку технологій цифрових економіки та суспільства.

НАУКОВО-ДОСЛІДНИЙ ІНСТИТУТ ДЕРЖАВНОГО БУДІВНИЦТВА І МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ

12	Правове забезпечення публічного адміністрування в Україні	Відповідає вимогам Середньострокового плану пріоритетних дій Уряду до 2020 року, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 3 квітня 2017 р. № 275-р (Розділів: «Ефективне врядування» та			к.ю.н., доц. Лученко Д.В.	01.2018	12.2021	Очікуваний соціально-економічний ефект від дослідження полягає у формуванні єдиного підходу до розуміння феномену
----	--	--	--	--	----------------------------------	---------	---------	---

	<p>(теоретико-правові аспекти) РК УкрІНТЕІ № 0118U001379, рішення Експертної ради №5 від 05 липня 2017 року.</p>	<p>«Верховенство права і боротьба з корупцією»); Стратегії сталого розвитку "Україна - 2020", схваленій Указом Президента України від 12 січня 2015 року № 5/2015 (п. 2 Розділу 3 Оновлення влади та антикорупційна реформа); Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, затвердженій Постановою Верховної Ради України від 11 грудня 2014 року № 26-VIII (п. 3 Нова антикорупційна політика); статті 22 Угоди про асоціацію між Україною, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами (ратифікованої Законом № 1678-VII від 16.09.2014).</p> <p>Основна мета дослідження полягає в удосконаленні та модернізації теоретичних засад публічного адміністрування в Україні та формуванні законодавчих пропозицій, спрямованих на підвищення його ефективності. Відповідно до цієї мети поставлені такі основні завдання:</p> <ul style="list-style-type: none"> - проаналізувати сучасні наукові інтерпретації явища та поняття публічного адміністрування, спираючись на вітчизняні та зарубіжні наукові дослідження, міжнародні стандарти публічного управління; - встановити рівень ефективності здійснення публічного адміністрування у різних сферах в Україні та його відповідність суспільним та державним потребам; - проаналізувати механізм кореляції нормативного масиву забезпечення публічного адміністрування з особливостями практики реалізації публічного управління на різних рівнях; - виявити рівень відповідності системи публічного адміністрування України міжнародним стандартам загалом, та стандартам 					<p>публічного адміністрування, його особливостей і завдань, а також виявлення конкретних недоліків у юридичному забезпеченні та модерації публічного адміністрування в Україні. Очікується, що результатом цього стане формування низки пропозицій з удосконалення відповідного вітчизняного законодавства та практики його застосування (зокрема, стосовно певних положень Конституції України і низки кодифікованих та інших законів). У результаті проведеного дослідження буде: проаналізовано основні підходи до інтерпретації феномену публічного адміністрування, виявлено переваги та проблемні моменти кожного з них; обґрунтовано авторський підхід; надано комплексну характеристику системи публічного адміністрування в Україні; проаналізовано механізм взаємної кореляції нормативного масиву забезпечення публічного адміністрування з особливостями практики реалізації публічного управління у різних сферах та на різних рівнях;</p>
--	---	--	--	--	--	--	---

		<p>ЄС зокрема;</p> <ul style="list-style-type: none"> - проаналізувати рівень ефективності системи правового забезпечення публічного адміністрування в Україні у цілому та за окремими його напрямками; - розробити, у тому числі спираючись на попередні напрацювання Інституту, низку законопроектів у сфері публічного адміністрування. 						сформовано пропозиції з підвищення ефективності публічного адміністрування у різних сферах соціального буття.
13	<p>Правові проблеми розвитку державотворчих процесів у контексті конституційної реформи в Україні РК УкрІНТЕІ № 0118U001380, рішення Експертної ради №5 від 05 липня 2017 року.</p>	<p>Відповідає вимогам Середньострокового плану пріоритетних дій Уряду до 2020 року, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 3 квітня 2017 р. № 275-р (Розділів: «Ефективне врядування» та «Верховенство права і боротьба з корупцією»); Стратегії сталого розвитку "Україна - 2020", схваленій Указом Президента України від 12 січня 2015 року № 5/2015 (Розділу 2 Мета реалізації Стратегії та вектори руху; п. 5 Розділу 3 Децентралізація та реформа державного управління); Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, затвердженій Постановою Верховної Ради України від 11 грудня 2014 року № 26-VIII (п. 2. Нова політика державного управління); статті 1 Угоди про асоціацію між Україною, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами (ратифікованої Законом № 1678-VII від 16.09.2014).</p> <p>Основна мета дослідження полягає у розробці проекту Концепції правової політики у сфері територіальної організації влади та публічного управління в Україні, що передбачає опрацювання доктринальних засад механізму правового забезпечення реформи територіального розвитку, децентралізації влади, системи публічного управління в ідеологічному, науковому та практичному вимірах, формування</p>				01.20 18	12.2022	Очікуваний соціально-економічний ефект від дослідження буде реалізований шляхом формування цілісного підходу, спрямованого на упорядкування правової політики у сфері організації влади та публічного управління шляхом розробки єдиного концептуального документу, пропозицій і рекомендацій для правотворчих, правозастосовних органів державної влади, органів місцевого самоврядування. Вони дозволять надати цілеспрямованого, комплексного та системного характеру окремим напрямкам реформи державно-правової сфери; забезпечити потребу суспільства і держави в модернізації та стабілізації законодавства і практики його реалізації у сфері територіальної організації

методологічної дорожньої карти політичних, законодавчих та інституційних реформ, необхідних для ефективної реалізації правової політики у зазначеній сфері, підготовку законодавчих пропозиції та законопроектів, спрямованих на впровадження європейських стандартів децентралізації влади, належного врядування та адміністрування.

Відповідно до цієї мети поставлені такі основні дослідницькі завдання:

- дослідження доктринальної основи та концептуальних засад правової політики у сфері організації влади та публічного управління в Україні;
- визначення цілей, завдань, пріоритетів та принципів правової політики у сфері організації влади та публічного управління в Україні;
- характеристика засобів правової політики та визначення в їх системі ролі правових актів;
- оцінка стану імплементації міжнародних стандартів та вимог у сфері належного адміністрування, відкритого уряду, децентралізації влади, адміністративно-територіального устрою, місцевого самоврядування та партисипативної демократії;
- узагальнення досвіду реформ європейських держав у сфері територіальної організації влади та публічного управління;
- аналіз правового забезпечення системи територіальної організації влади та публічного управління в Україні;
- характеристика правового регулювання системно-структурної організації публічної влади в Україні;
- виокремлення проблем правозастосовної діяльності у сфері публічного управління в Україні;
- визначення напрямів удосконалення правотворчої політики та правозастосовної

влади та публічного управління; визначити шляхи та способи підвищення ефективності правової регламентації публічно-правових відносин у відповідній сфері, що може бути використано у правотворчій, правозастосовній, правоінтерпретаційній діяльності і сприятиме мінімізації помилок у здійсненні модернізації територіальної організації влади та публічного управління в Україні.

		<p>практики у сфері територіальної організації влади та публічного управління в Україні;</p> <ul style="list-style-type: none"> - напрацювання практико орієнтованих пропозицій щодо правових, політичних, інституційних, компетенційних, організаційних та інших аспектів реформування у сфері територіальної організації влади та публічного управління в Україні; - розробка проекту Концепції правової політики у сфері територіальної організації влади та публічного управління в Україні, законопроекту про внесення змін до Конституції України та низки інших проектів законодавчих актів. 						
14	<p>Реформа децентралізації публічної влади та удосконалення місцевого самоврядування в аспекті європейської інтеграції України РК УкрІНТЕІ № 0118U001381, рішення Експертної ради №5 від 05 липня 2017 року.</p>	<p>Відповідає вимогам Середньострокового плану пріоритетних дій Уряду до 2020 року, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 3 квітня 2017 р. № 275-р (Розділів: «Ефективне врядування» та «Верховенство права і боротьба з корупцією»); Стратегії сталого розвитку "Україна - 2020", схваленій Указом Президента України від 12 січня 2015 року № 5/2015 (Розділу 2 Мета реалізації Стратегії та вектори руху; п. 5 Розділу 3 Децентралізація та реформа державного управління); Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, затвердженій Постановою Верховної Ради України від 11 грудня 2014 року № 26-VIII (п. 2. Нова політика державного управління); статті 1 Угоди про асоціацію між Україною, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами (ратифікованої Законом № 1678-VII від 16.09.2014).</p> <p>Основна мета дослідження полягає у модернізації теоретичних засад децентралізації публічної влади, оптимізації завдань, функцій, повноважень та матеріально-фінансових ресурсів органів місцевого самоврядування, удосконалення їх</p>				01.20 18	12.2022	<p>Очікується соціально-економічний ефект від дослідження у вигляді модернізації теоретичних засад територіальної організації влади та формування законопроектних пропозицій, спрямованих на вдосконалення взаємин центральної, регіональної та локальної влади, сприяє розвитку засад конституційного правління в Україні. Наукове супроводження процесу проведення структурно-функціональної реформи органів публічної влади та впровадження принципу субсидіарності в практику державного будівництва забезпечить формування фінансово-економічно спроможних громад, які зможуть надавати якісні</p>

територіальної організації та формуванні законопроектних пропозицій, спрямованих на вдосконалення взаємин центральної, регіональної та локальної влади.

Відповідно до цієї мети поставлені такі основні дослідницькі завдання:

- проаналізувати сучасні наукові концепції децентралізації публічної влади, спираючись на вітчизняні та зарубіжні наукові дослідження, міжнародні стандарти в сфері місцевого самоврядування та практику міжнародного застосування таких стандартів;
- виявити переваги та ризики проведення децентралізації в постсоціалістичних і пострадянських країнах та встановити оптимальну для України модель розмежування завдань і функцій публічного характеру між органами влади різного рівня;
- визначити роль місцевого самоврядування в процесі забезпечення населення якісними сервісними послугами в сфері житлово-комунального господарства, освіти, охорони здоров'я, побутового, торговельного обслуговування, громадського харчування, транспорту і зв'язку й ін. та сформулювати пропозиції щодо подальшої передачі завдань, функцій, повноважень, відповідальності та фінансів від держави до муніципальних установ;
- спираючись на новітні зміни вітчизняного законодавства, а також на універсальні та європейські стандарти місцевого самоврядування, виявити рівень відповідності цим стандартам організаційно-правової, матеріальної і фінансової основ місцевого самоврядування в Україні;
- спираючись на попередні законопроектні напрацювання Інституту щодо модернізації Конституції України, забезпечити науковий

сервісні послуги сфері житлово-комунального господарства, побутового, торговельного обслуговування, освіти, охорони здоров'я, громадського харчування, транспорту і зв'язку й ін. Приведення у відповідність конституційного законодавства у царині місцевого самоврядування до стандартів Ради Європи та ЄС пришвидшить інтеграцію України в європейську спільноту.

		супровід діяльності робочої групи з територіальної організації влади та місцевого самоврядування Конституційної комісії.						
15	<p>Комунальна власність: проблеми правового регулювання та управління (теоретичні та прикладні аспекти) РК УкрІНТЕІ № 0118U001382, рішення Експертної ради №5 від 05 липня 2017 року.</p>	<p>Відповідає вимогам Середньострокового плану пріоритетних дій Уряду до 2020 року, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 3 квітня 2017 р. № 275-р (Розділів: «Ефективне врядування» та «Верховенство права і боротьба з корупцією»); Стратегії сталого розвитку "Україна - 2020", схваленій Указом Президента України від 12 січня 2015 року № 5/2015 (Розділу 2 Мета реалізації Стратегії та вектори руху; п. 5 Розділу 3 Децентралізація та реформа державного управління); Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, затвердженій Постановою Верховної Ради України від 11 грудня 2014 року № 26-VIII (п. 2. Нова політика державного управління).</p> <p>Основна мета дослідження полягає у модернізації теоретичних засад правового регулювання права комунальної власності в Україні та формування законопроектних пропозицій, спрямованих на підвищення ефективності функціонування інституту комунальної власності.</p> <p>Відповідно до цієї мети поставлені такі основні дослідницькі завдання:</p> <ul style="list-style-type: none"> - проаналізувати сучасні наукові інтерпретації права комунальної (муніципальної) власності, спираючись на вітчизняні та зарубіжні наукові дослідження, міжнародні стандарти, зарубіжний досвід правового регулювання права власності громад (общин) та практику застосування таких стандартів; - виявити потреби територіальних громад у юридичному забезпеченні процесів управління та захисті права комунальної власності (правові потреби) і визначити рівень їх задоволеності; 				01.20 18	12.2020	<p>Очікуваний соціально-економічний ефект від дослідження буде реалізовано шляхом впровадження ідеї про необхідність системного аналізу практики правового регулювання комунальної власності в Україні, виявлення проблем у територіальних громадах щодо здійснення контролю в зазначеній сфері та захисту їх прав, виявлення проблем в діяльності органів та посадових осіб місцевого самоврядування в процесі управління об'єктами комунальної власності. Складовою частиною реалізації такої ідеї має стати виявлення причин недосконалості правового регулювання, та дефектності практики застосування актів (стосовно кожного різновиду останніх). Окрім цього, в рамках заходів щодо підвищення рівня правового регулювання релевантних суспільних відносин заплановано розроблення пропозицій стосовно усунення таких</p>

		<p>- проаналізувати систему сучасних гарантій реалізації права комунальної власності в Україні (зокрема, їх різновиди, повноту, стан реалізації, причини недостатньої ефективності деяких з них у забезпеченні й захисті прав територіальних громад);</p> <p>-розглянути новітні зміни до чинного законодавства, що регулюють відносини в процесі реформ місцевого самоврядування, а також на європейські стандарти організації місцевого самоврядування, виявити рівень відповідності цим стандартам вітчизняного законодавства а також системи юридичних гарантій права комунальної власності;</p> <p>- спираючись на положення загальної теорії ефективності правового регулювання, модернізувати загальнотеоретичні і деякі галузеві критерії і показники ефективності управління об'єктами комунальної власності й під таким кутом зору проаналізувати рівень ефективності використання рухомого й нерухомого майна територіальних громад, що складає матеріально-фінансову основу місцевого самоврядування;</p> <p>- спираючись на попередні законопроектні напрацювання Науково-дослідного інституту державного будівництва та місцевого самоврядування Національної академії правових наук України щодо модернізації Конституції України, забезпечити науковий супровід діяльності робочої групи з реформи місцевого самоврядування Конституційної комісії.</p>						причин і підвищення ефективності управління об'єктами комунальної власності.
16	Впровадження в Україні міжнародних стандартів прав людини в умовах європейської інтеграції	Відповідає вимогам Середньострокового плану пріоритетних дій Уряду до 2020 року, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 3 квітня 2017 р. № 275-р (Розділів: «Ефективне врядування» та «Верховенство права і боротьба з корупцією»); Стратегії сталого розвитку "Україна - 2020", схваленій Указом Президента України від 12			д.ю.н., проф. Рабінович П. М.	01.2020	12.2023	Очікується соціально-економічний ефект від дослідження через наукове супроводження реалізації конституційно закріпленого в Україні її стратегічного курсу на вступ до ЄС шляхом приведення

січня 2015 року № 5/2015 (п. 2 Розділу 3 Оновлення влади та антикорупційна реформа); Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, затвердженій Постановою Верховної Ради України від 11 грудня 2014 року № 26-VIII (п. 3 Нова антикорупційна політика); статті 22 Угоди про асоціацію між Україною, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами (ратифікованої Законом № 1678-VII від 16.09.2014).

Основною метою пропонованого дослідження є розробка концептуальних засад впровадження європейських стандартів прав людини в Україні і підвищення дієвості їхньої імплементації в сучасних умовах європейської інтеграції.

У ході виконання проекту його авторами використовуватиметься низка оновлених дослідницьких методів, а саме:

- суб'єктно-орієнтований соціально-потребовий підхід (зокрема для виявлення особливостей сучасних наукових підходів до інтерпретації міжнародних стандартів прав людини, а також для визначення умов дієвості імплементації таких стандартів в Україні);

- міждисциплінарний аналіз на основі синтезування – на засадах доповнюваності – низки підходів, які зазвичай використовуються ізольовано: юридико-догматичного, соціолого-правового й політико-соціологічного.

Найважливіші результати дослідження сприятимуть реалізації конституційно закріпленого в Україні її стратегічного курсу на вступ до ЄС через приведення правового регулювання у ній до максимальної відповідності з європейськими стандартами прав людини. Цінність очікуваних результатів дослідження

правового регулювання у ній до максимальної відповідності з європейськими стандартами прав людини. Соціально-економічна цінність очікуваних результатів дослідження у 2020 році вбачається у тому, що вони мають усунути певні прогалини у попередніх вітчизняних та зарубіжних розвідках обраної проблеми, через уточнення визначення поняття та основних ознак міжнародних і, зокрема, європейських стандартів прав людини, а саме: узагальнення системи критеріїв класифікації юридичних стандартів прав людини; виявлення основних причин формування та розвитку стандартів прав людини в ЄС; з'ясування системи джерел формування стандартів прав людини у ЄС; визначення місця ЄКПЛ та протоколів до неї у правовій системі ЄС шляхом аналізу положень установчих договорів ЄС та практики Суду ЄС, де мало місце застосування ЄКПЛ та протоколів до неї; виявлення необхідності приєднання ЄС до ЄКПЛ, а також з'ясування поточного

		вбачається у тому, що вони усувають певні прогалини у попередніх вітчизняних та зарубіжних розвідках обраної проблеми.						статусу цього процесу та ін.
--	--	--	--	--	--	--	--	------------------------------

НАУКОВО-ДОСЛІДНИЙ ІНСТИТУТ ІНФОРМАТИКИ І ПРАВА

17	<p>Теоретико-правові основи захисту прав, свобод і безпеки людини в інформаційній сфері, № 0117U007745, експертний висновок НАН України від 10.07.2017р. №121/55</p>	<p>Відповідає державним пріоритетам визначених у Середньостроковому плані пріоритетних дій Уряду до 2020 року та Плані пріоритетних дій Уряду на 2019 рік, затверджених розпорядженням Кабінету Міністрів України від 18.12.2018р. № 1106-р., зобов'язанням щодо адаптації законодавства України до законодавства країн Європейського Співтовариства, що було започатковано Угодою про партнерство і співробітництво між Україною і Європейськими Співтовариствами та їх державами-членами від 14.06.1994 р.; положенням Угоди про Асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони від 27 червня 2014 року; а також переліку завдань, окреслених в Указах Президента України «Про затвердження Стратегії інтеграції України до Європейського Союзу» від 11.06.1998 р. та «Про Програму інтеграції України до Європейського Союзу» від 14.09.2000 р. Основні вимоги містяться у положеннях таких актів: Стратегія сталого розвитку «Україна – 2020», схвалена Указом Президента України від 12 січня 2015 року № 5/2015, пріоритетних завданнях та заходах Річної національної програми під егідою Комісії Україна - НАТО на 2019 рік, затвердженої Указом Президента України від 10 квітня 2019 року № 117/2019.</p> <p><i>Завдання роботи:</i></p> <p>1) аналіз актуальних проблем, пов'язаних із впливом стрімкого становлення і розвитку складових інформаційного суспільства і формуванням принципово нових суспільних відносин у різних сферах життєдіяльності людини, суспільства і держави, на забезпечення прав, свобод і безпеки людини в інформаційній сфері, які потребують належного теоретичного опрацювання і правового</p>			<p>д.ю.н., професор, Пилипчук В.Г.</p>	<p>01.2018</p>	<p>12.2022</p>	<p>Опрацювання проблем, пов'язаних з питаннями правового регулювання суспільних відносин в процесі належного захисту прав, свобод і безпеки людини в умовах виникнення сучасних викликів і загроз в інформаційній сфері.</p> <p>Анотований звіт за темою. Монографія, науково-методичні матеріали, наукові статті, збірники. <i>(Згідно результативних показників виконання бюджетної програми 6581040 на 2020 рік НДПП)</i></p> <p>Підготовка пропозицій до законів України щодо захисту персональних даних, прав і безпеки людини в інформаційній сфері.</p>
----	--	--	--	--	--	----------------	----------------	--

		<p>забезпечення;</p> <p>2) систематизація та опрацювання актуальних проблем, пов'язаних з питаннями правового регулювання суспільних відносин щодо захисту прав, свобод і безпеки людини з урахуванням сучасних викликів і загроз в інформаційній сфері;</p> <p>3) вивчення законодавства Європейського Союзу і досвіду країн-членів ЄС щодо забезпечення прав, свобод і безпеки людини в умовах становлення і розвитку інформаційного суспільства;</p> <p>4) систематизація та підготовка пропозицій щодо правового забезпечення та удосконалення системи захисту прав, свобод і безпеки людини в умовах становлення інформаційного суспільства, євроінтеграції та інформаційної агресії проти України.</p>						
18	<p>«Науково-методичне, правове та інформаційне забезпечення формування національної інтегрованої системи нормативно-правових актів в умовах децентралізації в Україні», № 0115U004522, експертний висновок НАН України від 14.07.2015р. №121/75</p>	<p>Відповідає державним пріоритетам визначених у Середньостроковому плані пріоритетних дій Уряду до 2020 року та Плані пріоритетних дій Уряду на 2019 рік, затверджених розпорядженням Кабінету Міністрів України від 18.12.2018р. № 1106-р., Законом України від 2.09.2014 р. «Про ратифікацію Додаткового протоколу до Європейської хартії місцевого самоврядування на право участі у справах органу місцевого самоврядування» та від 17.06.2014 р. «Про співробітництво територіальних громад»; Постанові КМУ від 6.08.2014 р. № 385 «Про затвердження Державної стратегії регіонального розвитку на період до 2020 року»; Розпорядженню КМУ від 01.04.2014 р. № 333-р «Про схвалення Концепції реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні»; Постанові Верховної Ради України від 03.07.2014 р. № 1565-VII «Про ухвалення Рекомендацій парламентських слухань на тему: «Законодавче забезпечення розвитку інформаційного суспільства в Україні»; Програмі інформатизації законотворчого процесу у Верховній Раді України на 2012-2017 роки та заплановані нею</p>			<p>д.ю.н., с.н.с. Корж І.Ф.</p>	01.2016	12.2020	<p>Анотований звіт за темою. Монографія, науково-методичні матеріали, наукові статті, збірники. <i>(Згідно результативних показників виконання бюджетної програми 6581040 на 2020 рік НДПП)</i></p> <p>Інформаційне супроводження та формування у взаємодії з Управлінням комп'ютеризованих систем Апарату Верховної Ради України БД «Законодавство».</p> <p>Розробка пропозицій щодо: 1) внесення змін до Розпорядження КМУ від 1.04.2014 р. № 333-р «Про схвалення Концепції реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні»; 2) напрацювання пропозицій до Програми</p>

		<p>заходи (затверджені Постановою Верховної Ради України № 5096-VI від 05.07.2012 р.).</p> <p><i>Завдання роботи:</i></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Вивчення та аналіз актуальних проблем децентралізації влади в Україні в частині перерозподілу повноважень, функцій та фінансів з центрального на місцевий рівень управління. 2. Дослідження проблем формування і функціонування інформаційних відносин в умовах здійснення децентралізації влади в Україні. 3. Напрацювання пріоритетних, науково - обґрунтованих методів і правових механізмів забезпечення формування Національної інтегрованої системи нормативно-правових актів в Україні. 4. Підтримання та наповнення електронних баз даних нормативно-правових актів парламенту, як базової системи для забезпечення формування Національної інтегрованої системи нормативно-правових актів в Україні 					інформатизації законотворчого процесу у Верховній Раді України на 2012-2017 роки та заплановані нею заходи (затверджені Постановою Верховної Ради України № 5096-VI від 05.07.2012 р., у частині корегування строків здійснення заходів; 3) підготовка пропозицій щодо проекту Закону України про внесення змін до Закону України «Про Національну програму інформатизації».
19	<p>«Теоретичні та організаційно-правові основи забезпечення кібербезпеки в Україні» № 0116U007745, експертний висновок НАН України від 15.07.2016р. №121/50</p>	<p>Відповідає державним пріоритетам визначених у Середньостроковому плані пріоритетних дій Уряду до 2020 року та Плані пріоритетних дій Уряду на 2019 рік, затверджених розпорядженням Кабінету Міністрів України від 18.12.2018р. № 1106-р., державним зобов'язанням щодо адаптації законодавства України до законодавства країн Європейського Співтовариства, що започатковано було Угодою про партнерство і співробітництво між Україною і Європейськими Співтовариствами та їх державами-членами від 14.06.1994 р., а також переліку завдань, окреслених в Указах Президента України «Про затвердження Стратегії інтеграції України до Європейського Союзу» від 11.06.1998 р. та «Про Програму інтеграції України до Європейського Союзу» від 14.09.2000 р.; положенням рішення Ради національної безпеки і оборони України від 27 січня 2016 року «Про</p>			д.ю.н., с.н.с. Довгань О.Д.		<p>Напрацювання заходів направлених на: розвиток системи забезпечення інформаційної та кібернетичної безпеки; систематизація та підготовка пропозицій щодо створення Національної системи кібербезпеки .</p> <p>Анотований звіт за темою. Монографія, чи посібник, наукові статті, збірники. (Згідно результативних показників виконання бюджетної програми 6581040 на 2020 рік НДПП)</p> <p>Науковий супровід,</p>

		<p>Стратегію кібербезпеки України», введеного в дію Указом Президента України від 15 березня 2016 року №96/2016 та рішенням Ради національної безпеки і оборони України від 28 квітня 2014 року «Про заходи щодо вдосконалення формування та реалізації державної політики у сфері інформаційної безпеки України», введеного в дію Указом Президента України № 449/2014 від 1 червня 2014 року , Закону України "Про основні засади забезпечення кібербезпеки України", а також пріоритетним завданням та заходам Річної національної програми під егідою Комісії Україна - НАТО на 2019 рік, затвердженої Указом Президента України від 10 квітня 2019 року № 117/2019.</p> <p><i>Завдання роботи:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> – дослідження, збирання, аналіз та узагальнення наукових поглядів, підходів, ідей, напрямів, шляхів та проблем організації, правового забезпечення кібербезпеки, використання передового зарубіжного досвіду, що дозволить сформуванню на їх основі пропозиції теоретичного, методологічного, методичного та інформаційного змісту щодо забезпечення кібербезпеки в Україні та побудови національної системи кібербезпеки; – вивчення та аналіз актуальних проблем кібернетичної безпеки України; – опрацювання проблем, пов'язаних з питаннями правового регулювання суспільних відносин у сфері кіберзахисту; – систематизація та підготовка пропозицій щодо створення Національної системи кібербезпеки; – розробка організаційно-правових основ забезпечення кібербезпеки в Україні; – дослідження, аналіз та узагальнення зарубіжного досвіду, у т.ч. європейського, щодо підходів та напрямів забезпечення кібербезпеки; – наукове обґрунтування правового забезпечення кібербезпеки як сегменту глобального інформаційного суспільства; – підготовка науково-обґрунтованих 			01.2017	12.2021	розробка пропозицій та рекомендацій щодо нормативно-правових актів України, в частині тематики наукового дослідження.
--	--	--	--	--	---------	---------	---

		рекомедацій, спрямованих на підвищення ефективності правового забезпечення кібербезпеки в Україні, а також підготовки нормативних документів різних рівнів, що охоплюють проблеми забезпечення кібербезпеки держави.						
20	Правове забезпечення застосування цифрових технологій в умовах трансформації суспільства № експертний висновок НАПрН України від _____ 2019 р. № _____	Відповідає державним пріоритетам визначених у Середньостроковому плані пріоритетних дій Уряду до 2020 року та Плані пріоритетних дій Уряду на 2019 рік, затверджених розпорядженням Кабінету Міністрів України від 18.12.2018р. № 1106-р., Державним зобов'язанням щодо адаптації законодавства України до законодавства країн Європейського Співтовариства, відповідно до Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, ратифікованою 16.09.2014 р. Верховною Радою України, Основним науковим напрямом фундаментальних досліджень у галузі природничих, технічних і гуманітарних наук Національної академії наук України на 2019 –2023 роки, схвалених постановою Президії НАН України від 30.01.2019р. № 30, Пріоритетним науковим напрямом фундаментальних досліджень у галузі держави і права Національної академії правових наук України на 2019 – 2023 роки, затвердженим постановою Бюро президії Національної академії правових наук України від 28 грудня 2018 року № 143/4-Б. Робота спрямована на наукове забезпечення виконання організаційно-правових заходів, Концепцію розвитку цифрової економіки та суспільства України на 2018 – 2020 роки, схваленої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 17 січня 2018 р. № 67-р., а також пріоритетних завдань та заходів Річної національної програми під егідою Комісії Україна - НАТО на 2019 рік, затвердженої Указом Президента України від 10 квітня 2019 року № 117/2019.			д.ю.н., с.н.с. Баранов О.А.	01.202 0	12.2023	Дослідження явища та вивчення особливостей використання цифрових технологій у різних сферах життєдіяльності людини, суспільства і держави Анотований звіт за темою. Статті, збірники. (Згідно результативних показників виконання бюджетної програми 6581040 на 2020 рік НДІП) Підготовка пропозиції до окремих нормативно-правових актів України в інформаційній сфері (закон України «Про захист персональних даних», «Про авторське право та суміжні права», «Про телекомунікації», «Про радіочастотний ресурс України») в частині тематики наукового дослідження.
		<i>Завдання роботи:</i>						

		<p>1) дослідження явища та вивчення особливостей використання цифрових технологій у різних сферах життєдіяльності людини, суспільства і держави;</p> <p>2) визначення правових аспектів ризиків та бар'єрів щодо впровадження цифрових технологій;</p> <p>3) формування системи моделей типових правовідносин за умови використання цифрових технологій;</p> <p>4) опрацювання теоретико-методологічних засад правового забезпечення застосування цифрових технологій;</p> <p>5) систематизація пропозицій щодо розвитку правового регулювання суспільних відносин в окремих сегментах використання цифрових технологій;</p>						
21	<p>Теоретичні та інформаційно-правові засади забезпечення національної безпеки в умовах євроінтеграції України, № 0117U007744, експертний висновок НАН України від 10.07.2017р. №121/56</p>	<p>Відповідає державним пріоритетам визначених у Середньостроковому плані пріоритетних дій Уряду до 2020 року та Плані пріоритетних дій Уряду на 2019 рік, затверджених розпорядженням Кабінету Міністрів України від 18.12.2018р. № 1106-р., державним зобов'язанням щодо адаптації законодавства України до законодавства країн Європейського Співтовариства, які було започатковано Угодою про партнерство і співробітництво між Україною і Європейськими Співтовариствами та їх державами-членами від 14 червня 1994 року, у подальшому реалізовано на виконання завдань, визначених Указом Президента України від 24 лютого 1998 року № 148/98, Стратегією інтеграції України до Європейського Союзу, затвердженої Указом Президента України від 11 червня 1998 року № 615/98, у розвиток задач, які було встановлено постановою Верховної Ради України від 13 березня 2014 року № 874-VII «Про підтвердження курсу України на інтеграцію до Європейського Союзу та першочергові заходи у цьому напрямі». Робота спрямована на наукове забезпечення виконання організаційно-правових заходів</p>			к.ю.н., доцент Доронін І.М.	01.2018	12.2022	<p>Вивчення історико-правових засад становлення і розвитку системи забезпечення національної безпеки України з урахуванням зміни геополітичних процесів навколо нашої держави, аналіз правових, політичних, організаційних та інформаційних аспектів формування і реалізації державної політики у цій сфері та її законодавчого забезпечення</p> <p>Пропозиції з питань правового та інформаційного забезпечення у сфері</p>

		<p>Закону України «Про національну безпеку України», а також пріоритетних завдань та заходів Річної національної програми під егідою Комісії Україна - НАТО на 2019 рік, затвердженої Указом Президента України від 10 квітня 2019 року № 117/2019.</p> <p><i>Завдання роботи:</i></p> <p>1) опрацювання теоретико-правових проблем регулювання суспільних відносин у сфері національної безпеки в умовах виникнення і трансформації сучасних викликів і загроз національним інтересам та євроінтеграції України;</p> <p>2) вивчення історико-правових засад становлення і розвитку системи забезпечення національної безпеки і складових сектору безпеки України з урахуванням зміни геополітичних процесів навколо нашої держави, аналіз правових, політичних, організаційних та інформаційних аспектів формування і реалізації державної політики у цій сфері та її законодавчого забезпечення;</p> <p>3) дослідження теоретико-правових засад формування і розвитку систем міжнародної, регіональної (субрегіональної) і національної безпеки та відповідного досвіду країн-членів Європейського Союзу і НАТО щодо забезпечення колективної безпеки в сучасних умовах становлення інформаційного суспільства;</p> <p>4) систематизація та підготовка пропозицій щодо удосконалення правових основ забезпечення національної безпеки в умовах євроінтеграції України, з урахуванням сучасної геополітичної ситуації та ведення інформаційної війни проти України.</p>					<p>національної безпеки, розвитку суб'єктів сектору безпеки і стратегічних комунікацій та удосконалення чинного законодавства в умовах трансформації систем міжнародної, європейської і національної безпеки та ведення гібридної війни проти України.</p> <p>Анотований звіт за темою. Монографії, статті, збірники. <i>(Згідно результативних показників виконання бюджетної програми 6581040 на 2020 рік НДПП)</i></p> <p>Участь у підготовці та опрацювання проектів законів України «Про Державне бюро військової юстиції України», «Про внесення змін до Закону України «Про судоустрій і статус суддів (щодо військової судової системи)».</p>
--	--	--	--	--	--	--	---

НАУКОВО-ДОСЛІДНИЙ ІНСТИТУТ ВИВЧЕННЯ ПРОБЛЕМ ЗЛОЧИННОСТІ

22	«Проблеми формування сучасної доктрини кримінального права України»	Відповідає: Цілі 4 «Верховенство права і боротьба з корупцією» Середньострокового плану пріоритетних дій Уряду до 2020 р, затв. розпорядженням Кабінету Міністрів України від 3 квітня 2017 р. № 275-р.; розділу I «Реформа системи національної безпеки та			акад. НАН України	1 кв. 2017 р.	4 кв. 2021 р.	<i>Соціально-економічний ефект:</i> поліпшення якості кримінального законодавства та правозастосовної практики; удосконалення кримінально-
----	--	---	--	--	-------------------	---------------	---------------	--

	(номер державної реєстрації в УкрІНТЕІ 0117U000285; рішення Експертної ради з питань оцінювання тем фундаментальних науково-дослідних робіт № 2 від 07.07.2016 р.)	оборони» та розділу IV «Оновлення влади та антикорупційна реформа» Програми діяльності Кабінету Міністрів України, затв. постановою Верховної Ради України № 294 від 14 квітня 2016 р.; п. 3, 5 Стратегії сталого розвитку «Україна – 2020», схв. Указом Президента України № 5/2015 від 12 січня 2015 р.; статтям 7, 12-15, 20-24, 459 Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським союзом, європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, ратифікованої Законом України від 16 вересня 2014 р. № 1678-VII. Завданнями дослідження є: проведення аналізу методологічних засад формування національної кримінально-правової доктрини; розробка поняття доктрини кримінального права України; дослідження складу злочину як ключового елемента національної доктрини кримінального права України; вивчення проблем співвідношення та перспектив розвитку взаємозв'язку доктрини кримінального права України та кримінально-правової політики; дослідження проблем забезпечення прав та свобод людини і громадянина у перспективній доктрині кримінального права України; розробка поняття та видів заходів кримінально-правового характеру.			Тачій В.Я.			правової політики та подальше реформування правоохоронної та судової системи України; підвищення ефективності правового забезпечення охорони основ національної безпеки України та інших соціальних цінностей шляхом створення концептуальних засад відповідних доктринальних моделей.
23	«Теоретичні питання удосконалення кримінально-виконавчого законодавства України та практики його застосування» (номер державної реєстрації в УкрІНТЕІ 0117U000281; рішення Експертної ради з питань оцінювання тем	Відповідає: Цілі 4 «Верховенство права і боротьба з корупцією», а саме п. 7 «Реформування системи пробації та ресоціалізації» Середньострокового плану пріоритетних дій Уряду до 2020 року, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 3 квітня 2017 р. № 275-р.; п. 4) «Реформа правоохоронної системи» розділу 3 «Дорожня карта та першочергові пріоритети реалізації Стратегії» Стратегії сталого розвитку «Україна – 2020», схваленої Указом Президента України № 5/2015 від 12 січня 2015 р.; завданням розділів IV «Оновлення влади та антикорупційна реформа» та VII. «Децентралізація та реформа публічної адміністрації» Програми діяльності Кабінету Міністрів України, затвердженої постановою Верховної Ради України № 1099-VIII від			д.ю.н., проф. Степанюк А.Х.	1 кв. 2017 р.	4 кв. 2021 р.	<i>Соціально-економічний ефект:</i> оптимізація роботи органів та установ виконання покарань; підвищення гарантованості правового статусу засуджених; зниження рецидивної злочинності за рахунок якісної соціально-виховної роботи.

	<p>фундаментальних науково-дослідних робіт № 2 від 07.07.2016 р.)</p>	<p>14 квітня 2016 р.; пункту «Запобігання корупції у судовій системі та органах кримінальної юстиції ст.14 розділу III Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським союзом, європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, ратифікованої Законом України від 16 вересня 2014 р. № 1678-VII.</p> <p>Завданням роботи є: дослідження питань удосконалення кримінально-виконавчого законодавства України та практики його застосування; підготовка проектів законодавчих та інших нормативно-правових актів та їх супроводження при розгляді у підкомітетах Верховної Ради України.</p>					
24	<p>«Теоретичні основи якості кримінального процесуального законодавства України» (номер державної реєстрації в УкрІНТЕІ 0117U000284; рішення Експертної ради з питань оцінювання тем фундаментальних науково-дослідних робіт № 2 від 07.07.2016 р.)</p>	<p>Відповідає: Цілі 4 «Верховенство права і боротьба з корупцією» Середньострокового плану пріоритетних дій Уряду до 2020 р, затв. розпорядженням Кабінету Міністрів України від 3 квітня 2017 р. № 275-р.; розділу V «Судова реформа» Програми діяльності Кабінету Міністрів України, затв. постановою Верховної Ради України № 1099-VIII від 14 квітня 2016 р.; п. 4) «Реформа правоохоронної системи» розділу 3 «Дорожня карта та першочергові пріоритети реалізації Стратегії» Стратегії сталого розвитку «Україна – 2020», схв. Указом Президента України № 5/2015 від 12 січня 2015 р.; статтям 14, 22, 24 Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським союзом, європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, ратифікованої Законом України від 16 вересня 2014 р. № 1678-VII.</p> <p>Завданням дослідження є: аналіз системи чинного кримінального процесуального законодавства України з точки зору оцінки якості та за його результатами формулювання теоретичних основ та засобів щодо забезпечення її якості (стандарту); здійснення моніторингу ефективності застосування органами кримінального переслідування і суду кримінального процесуального законодавства на предмет її залежності від якості законодавства;</p>			<p>д.ю.н., проф. Шило О.Г.</p>	<p>1 кв. 2017 р.</p>	<p>4 кв. 2021 р.</p> <p><i>Соціально-економічний ефект:</i> поліпшення якості кримінального процесуального законодавства та правозастосовної практики; підвищення ефективності діяльності органів кримінального переслідування та суду та реалізації кримінальних процесуальних норм; удосконалення елементів системи українського кримінального процесуального законодавства, надання йому гуманітарного виміру.</p>

		дослідження системи стандартів якості законодавства в державах-членах Європейського Союзу; підготовка науково-практичних рекомендацій щодо вдосконалення кримінального процесуального законодавства України з метою поліпшення його якості; надання роз'яснень щодо якості кримінального процесуального законодавства за зверненнями (як усними, так і письмовими) суддів та працівників органів досудового розслідування і прокуратури.						
25	<p>«Стратегія зменшення можливостей вчинення злочинів: теорія та практика» (номер державної реєстрації в УкрІНТЕІ 0117U000283; рішення Експертної ради з питань оцінювання тем фундаментальних науково-дослідних робіт № 2 від 07.07.2016 р.)</p>	<p>Відповідає: ключовим пріоритетам Цілі 4 «Верховенство права і боротьба з корупцією» та Цілі 5 «Безпека та оборона» Середньострокового плану пріоритетних дій Уряду до 2020 р, затв. розпорядженням Кабінету Міністрів України від 3 квітня 2017 р. № 275-р.; вектору безпеки Стратегії сталого розвитку «Україна – 2020», схв. Указом Президента України від 12 січня 2015 року № 5/2015; п. 3 «Нова антикорупційна політика» Програми діяльності Кабінету Міністрів України, затв. постановою Верховної Ради України № 26-VIII від 11 грудня 2014 р.; статтям 7 та 9 Розділу II, статтям 21-22 Розділу III Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським союзом, європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, ратифікованої Законом України від 16 вересня 2014 р. № 1678-VII.</p> <p>Завданням дослідження є: теоретичне пізнання запобіжної стратегії зменшення можливостей вчинення злочинів та розробка перспективних напрямів її упровадження у сфері запобігання злочинності в Україні.</p>			д.ю.н. проф. Голіна В.В	1 кв. 2017 р.	4 кв. 2020 р.	<p><i>Соціально-економічний ефект:</i> економія коштів Державного бюджету України (через використання безкоштовної допомоги недержавних суб'єктів і самостійного й добровільного технічного переоснащення громадянами за власні кошти свого рухомого й нерухомого майна; зменшення «ціни» злочинності; підвищення ефективності діяльності правоохоронних органів України; обмеження поширеності окремих злочинних проявів.</p>
26	<p>«Кримінологічні проблеми запобігання корупції у приватній сфері» (номер державної реєстрації в УкрІНТЕІ 0117U000280; рішення Експертної</p>	<p>Відповідає: цілі 4 «Верховенство права і боротьба з корупцією», а саме п. 2 «підвищення рівня стандартів доброчесності осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, та прирівняних до них осіб, а також громадськості», п. 3 «забезпечення ефективної загальної координації та комунікаційної підтримки антикорупційної реформи», п. 4 «забезпечення ефективної діяльності Державного бюро розслідувань та Національного агентства з питань виявлення,</p>			д.ю.н., доц. Головін Б.М.	1 кв. 2017 р.	4 кв. 2020 р.	<p><i>Соціально-економічний ефект:</i> зменшення втрат державного бюджету та бізнесу через корупційну діяльність; усунення корупційних передумов ведення бізнесу; формування сприятливого для відмови від корупційної практики бізнес-клімату та «нульової толерантності»</p>

	ради з питань оцінювання тем фундаментальних науково-дослідних робіт № 2 від 07.07.2016 р.)	<p>розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів» Середньострокового плану пріоритетних дій Уряду до 2020 року, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 3 квітня 2017 р. № 275-р.; розділу IV «Оновлення влади та антикорупційна реформа» Програми діяльності Кабінету Міністрів України, схв. постановою Верховної Ради України від 14 квітня 2016 р.; п. 2) «Оновлення влади та антикорупційна реформа» розділу 3 «Дорожня карта та першочергові пріоритети реалізації Стратегії» Стратегії сталого розвитку «Україна – 2020», схв. Указом Президента України № 5/2015 від 12 січня 2015 р.; статтям 3, 14, 22, ч. 4 ст. 347, 459 Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським союзом, європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, ратифікованої Законом України від 16 вересня 2014 р. № 1678-VII; пп. 83 та 84 Плану законодавчого забезпечення реформ в Україні.</p> <p>Завданням дослідження є: розробка теоретичних положень корупції у приватній сфері; з'ясування причин цього негативного соціального явища; визначення та аналіз кількісних та якісних показників корупції у приватній сфері в Україні; розробка системи загальносоціальних та спеціально-кримінологічних заходів запобігання корупції у приватній сфері.</p>						бізнесу до корупції; забезпечення вільної конкуренції та дії антимонопольних правил.
27	<p>«Науково-технічне забезпечення слідчої діяльності в умовах змагального кримінального процесу» (номер державної реєстрації в УкрІНТЕІ 0117U000282; рішення Експертної ради з питань оцінювання тем</p>	<p>Відповідає: ключовим пріоритетам Цілі 4 «Верховенство права і боротьба з корупцією» Середньострокового плану пріоритетних дій Уряду до 2020 р, затв. розпорядженням Кабінету Міністрів України від 3 квітня 2017 р. № 275-р., в якому заплановано «забезпечення рівного доступу до правосуддя та правової допомоги», «розбудова комплексної інформаційно-аналітичної системи впровадження новітніх інформаційних технологій» та «розроблення моделі освітньої системи із стратегічних комунікацій та визначення її основних елементів»; стратегічним пріоритетам інноваційної діяльності в Україні на 2011-2021 рр. згідно з Законом</p>			д.ю.н., проф., акад. НАПрН України Шепітько В.Ю.	1 кв. 2017 р.	4 кв. 2021 р.	<i>Соціально-економічний ефект:</i> впровадження в роботу правоохоронних органів України новітніх науково-технічних засобів, які здатні забезпечити реалізацію прав сторін в умовах змагального судочинства, що сприятиме підвищенню рівня боротьби зі злочинністю та дотриманню прав людини, і, як наслідок, допоможе прискорити виконання умов

	<p>фундаментальних науково-дослідних робіт № 2 від 07.07.2016 р.)</p>	<p>України «Про пріоритетні напрями інноваційної діяльності в Україні»; Стратегії сталого розвитку «Україна – 2020», схваленої Указом Президента України від 12 січня 2015 р. № 5/2015, в якій серед пріоритетних напрямків зазначені: судова реформа; реформа правоохоронної системи; програма розвитку інновацій; розвиток інформаційного суспільства; Угоді про асоціацію між Україною та Європейським Союзом, якою передбачено «посилувати співробітництво у сфері юстиції, свободи та безпеки з метою забезпечення верховенства права та поваги до прав людини і основоположних свобод» (зокрема, ст. 14 Угоди, якою передбачено «утвердження верховенства права та укріпленню інституцій усіх рівнів у сфері управління загалом та правоохоронних і судових органів зокрема», ст. 114, що передбачає адаптацію законодавства України до законодавства ЄС).</p> <p>Завданням дослідження є: розроблення основних теоретичних положень щодо науково-технічного забезпечення слідчої діяльності в умовах змагального кримінального процесу, вивчення стану використання новітніх науково-технічних засобів в практичній діяльності співробітників правозастосовних органів та адвокатів; розроблення новітніх автоматизованих інформаційних систем для потреб змагального кримінального судочинства з метою підвищення рівня боротьби зі злочинністю в Україні, розроблення шляхів оптимізації процесів використання спеціальних знань в умовах змагального кримінального процесу, підготовка пропозицій щодо реформування судово-експертної діяльності в межах судової реформи в Україні задля забезпечення принципу змагальності у судочинстві, дослідження протидії розслідуванню злочинів під час судового розгляду кримінальних проваджень.</p>						<p>Договору про асоціацію між Україною і країнами-членами ЄС щодо забезпечення свободи та безпеки з метою забезпечення верховенства права та поваги до прав людини і основних свобод та створення належних умов для вільного від злочинних посягань розвитку України.</p>
НАУКОВО-ДОСЛІДНИЙ ІНСТИТУТ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ								
28	<p>Юрисдикційна форма захисту авторського права і суміжних прав</p>	<p>Спрямована на реалізацію державних пріоритетів, визначених: 1) пунктом 8 «Розвиток інновацій та реформа у сфері інтелектуальної власності» цілі 1 «Економічне зростання» Середньострокового плану пріоритетних дій Уряду до 2020</p>			<p>к.ю.н. Штефан А.С.</p>	<p>2016 р.</p>	<p>2020 р.</p>	<p>Підвищення рівня розуміння особливостей застосування юрисдикційної форми захисту, вдосконалення її правового регулювання;</p>

	<p>ПК № 0115U001911</p> <p>Експертний висновок № 121/73 від 14.07.2015р.</p>	<p>року, затвердженого Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 3 квітня 2017 року № 275-р.</p> <p>2) пунктами 84, 86, 88 Розділу 1 Плану пріоритетних дій Уряду на 2017 рік, затвердженого Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 3 квітня 2017 року № 275-р (розвиток інновацій та реформа у сфері інтелектуальної власності);</p> <p>3) пунктами 1, 2, 4 абз. 1 частини 3 Указу Президента України «Про Стратегію сталого розвитку «Україна – 2020» від 12.01.2015 р. № 5/2015 (реформа телекомунікаційної інфраструктури; реформа захисту інтелектуальної власності; програма розвитку національної видавничої справи);</p> <p>4) підрозділом 1 частини 3 статті 9 розділу IV Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, ратифікованої 16 вересня 2014 р.;</p> <p>5) підпунктами 8, 10, 11 підрозділу «Регулювання правової охорони та захисту прав інтелектуальної власності» Розділу «І. Пріоритетні напрями розвитку правової науки на 2016 – 2020 роки» Стратегії розвитку наукових досліджень Національної академії правових наук України на 2016-2020 роки, затвердженої Постановою НАПрН України від 03.03.2016р.</p> <p>Завдання дослідження на весь період:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Проаналізувати позов як процесуальний засіб порушення судового провадження по справі на захист авторського права і суміжних прав; 2. Детально дослідити зміст і особливості предмета позову у справах, які впливають з авторських і суміжних правовідносин; 3. Висвітлити особливості права на пред'явлення позову на захист авторського права і суміжних прав, умови і процесуальний порядок його реалізації; 4. Враховуючи різноманітність суб'єктного складу авторських і суміжних правовідносин, дослідити поняття, види і ознаки учасників справи, що виникає із авторських і суміжних правовідносин; 5. Дослідити підстави та особливості участі у справі процесуальних представників; законних представників малолітніх, неповнолітніх, обмежено дієздатних, недієздатних суб'єктів авторського права і суміжних прав; організацій колективного управління, профспілок та інших суб'єктів, яким законом надано право захищати в суді права та інтереси інших осіб; 						<p>сприяння діяльності спеціалізованих судових органів у сфері інтелектуальної власності; підвищення рівня захисту прав інтелектуальної власності (авторських та суміжних прав) в цілому, що сприятиме підвищенню інноваційної привабливості України.</p>
--	--	---	--	--	--	--	--	---

		<p>5. Проаналізувати: положення чинного матеріального і господарського процесуального законодавства, яким врегульовується позовна форма захисту авторського права і суміжних прав; судову практику у справах, що виникають з авторських і суміжних правовідносин;</p> <p>6. Виявити специфічні ознаки позовної форми захисту авторського права і суміжних прав, недоліки законодавства і проблеми судової практики в питаннях правозастосування, сформулювати пропозиції по удосконаленню законодавства.</p>						
29	<p>Правова охорона нетипових (некласичних) об'єктів авторського права</p> <p>РК № 0115U001912</p> <p>Експертний висновок № 121/71 від 14.07.2015р.</p>	<p>Спрямована на реалізацію державних пріоритетів, визначених:</p> <p>1) пункту 8 «Розвиток інновацій та реформа у сфері інтелектуальної власності» цілі 1 «Економічне зростання» Середньострокового плану пріоритетних дій Уряду до 2020 року, затвердженого Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 3 квітня 2017 року № 275-р.;</p> <p>2) пунктів 84, 86, 88 Розділу 1 Плану пріоритетних дій Уряду на 2017 рік, затвердженого Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 3 квітня 2017 року № 275-р (розвиток інновацій та реформа у сфері інтелектуальної власності);</p> <p>3) пунктів 1, 2, 4 абз. 1 частини 3 Указу Президента України «Про Стратегію сталого розвитку «Україна – 2020» від 12.01.2015 р. № 5/2015 (реформа телекомунікаційної інфраструктури; реформа захисту інтелектуальної власності; програма розвитку національної видавничої справи);</p> <p>4) підрозділом 1 частини 2 статті 9 розділу IV Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, ратифікованої 16 вересня 2014 р.;</p> <p>5) підпунктами 5, 7 підрозділу «Регулювання правової охорони та захисту прав інтелектуальної власності» Розділу «І. Пріоритетні напрями розвитку правової науки на 2016 – 2020 роки» Стратегії розвитку наукових досліджень Національної академії правових наук України на 2016-2020 роки, затвердженої Постановою НАПрН України від 03.03.2016р.</p> <p>Завдання дослідження на весь період:</p> <p>1. Дослідити та узагальнити основні концептуальні засади щодо охорони суб'єктивних авторських прав, з урахуванням специфіки того чи іншого об'єкта авторського права;</p>			<p>д.ю.н., проф. Мироненко Н.М.</p> <p>к.ю.н. Штефан А.С.</p>	2016 р.	2020 р.	<p>Підвищення рівня розуміння авторського права, вдосконалення його правового регулювання; . підвищення рівня правової охорони об'єктів авторського права, що сприятиме підвищенню інноваційної привабливості України.</p>

		<p>2. Визначити особливості правової природи «нетипових» об'єктів авторського права;</p> <p>3. Розкрити особливості змісту суб'єктивного авторського права на «нетипові» об'єкти авторського права;</p> <p>4. Проаналізувати особливості реалізації суб'єктивних авторських прав на «нетипові» об'єкти авторського права;</p> <p>5. Визначити особливості захисту авторського права на «нетипові» об'єкти авторського права;</p> <p>6. На основі проведеного дослідження як теоретичних підходів так й аналізу норм чинного законодавства сформулювати пропозиції щодо удосконалення національного законодавства у сфері авторського права.</p>						
30	<p>Судова експертиза об'єктів інтелектуальної власності : шляхи удосконалення законодавства та правозастосування</p> <p>РК № 0115U001913</p> <p>Експертний висновок № 121/72 від 14.07.2015р.</p>	<p>Спрямована на реалізацію державних пріоритетів, визначених:</p> <p>Спрямована на реалізацію державних пріоритетів, визначених п. 8) «Забезпечення рівного доступу до правосуддя та правової допомоги» цілі 4 «Верховенство права і боротьба з корупцією» Середньострокового плану пріоритетних дій Уряду до 2020 року, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 3 квітня 2017 р. № 275-р.</p> <p>Спрямована на реалізацію державних пріоритетів, визначених п. 2) абз. 1 ч. 3 Указу Президента України «Про Стратегію сталого розвитку «Україна – 2020» від 12.01.2015 р. № 5/2015 (реформа захисту інтелектуальної власності)</p> <p>Спрямована на реалізацію державних пріоритетів, визначених пп. 9 підрозділу «Регулювання правової охорони та захисту прав інтелектуальної власності» Розділу «І. Пріоритетні напрями розвитку правової науки на 2016 – 2020 роки» Стратегії розвитку наукових досліджень Національної академії правових наук України на 2016-2020 роки, затвердженої Постановою НАПрН України від 03.03.2016р.</p> <p>Завдання дослідження на весь період:</p> <p>1. Дослідити історію становлення судової експертизи об'єктів інтелектуальної власності в Україні та інших країнах світу, а також фактори впливу на правове регулювання цієї сфери;</p> <p>2. Здійснити порівняльний аналіз законодавчого регулювання судово-експертної діяльності в сфері інтелектуальної власності як в Україні, так і в інших країнах світу;</p> <p>3. Дослідити роль та значення судової експертизи об'єктів інтелектуальної власності як засобу доказування в різних</p>			<p>к.ю.н. Дорошенко О.Ф.</p> <p>к.ю.н., с.н.с. Петренко С.А.</p>	<p>2016 р.</p>	<p>2020 р.</p>	<p>Руйнування державної монополії на судово-експертну діяльність; забезпечення правосуддя України кваліфікованою судовою експертизою; забезпечення відкритого доступу висококваліфікованих фахівців до професії «судовий експерт»; створення можливостей для участі громадськості у контролі діяльності судових експертів; сприяння підвищенню рівня експертного забезпечення судового розгляду спорів із порушення прав інтелектуальної власності, у тому числі у процесі розгляду спорів судовими спеціалізованими органами у сфері інтелектуальної власності.</p>

		<p>видах судочинства;</p> <p>4. Дослідити основні концептуальні засади та методологічні основи судової експертизи об'єктів інтелектуальної власності, з метою удосконалення методичного та методологічного забезпечення зазначеного напрямку судової експертизи за різними видами експертних спеціальностей;</p> <p>5. На основі проведеного дослідження теоретичних підходів, аналізу норм чинного законодавства та практики визначити шляхи та сформулювати пропозиції щодо удосконалення національного законодавства і правозастосування у сфері судової експертизи об'єктів інтелектуальної власності.</p>						
31	<p>Стан та напрями розвитку державної політики в сфері боротьби з порушеннями прав інтелектуальної власності</p> <p>РК № 0117U005008</p> <p>Експертний висновок № 121/57 від 15.07.2016р.</p>	<p>Спрямована на реалізацію державних пріоритетів, визначених:</p> <p>1) пунктом 8 «Розвиток інновацій та реформа у сфері інтелектуальної власності» цілі 1 «Економічне зростання» Середньострокового плану пріоритетних дій Уряду до 2020 року, затвердженого Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 3 квітня 2017 року № 275-р.;</p> <p>2) пунктом 2 абз. 1 частини 3 Указу Президента України «Про Стратегію сталого розвитку «Україна – 2020» від 12.01.2015 р. № 5/2015 (реформа захисту інтелектуальної власності);</p> <p>3) частиною 3 статті 9 розділу IV Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, ратифікованої 16 вересня 2014 р.;</p> <p>4) підпунктами 1, 12 підрозділу «Регулювання правової охорони та захисту прав інтелектуальної власності» Розділу «І. Пріоритетні напрями розвитку правової науки на 2016 – 2020 роки» Стратегії розвитку наукових досліджень Національної академії правових наук України на 2016-2020 роки, затвердженої Постановою НАПрН України від 03.03.2016 р.</p> <p>Завдання дослідження на весь період:</p> <p>1. Дослідження теоретичних засад формування державної економіко-правової політики боротьби з порушеннями прав інтелектуальної власності та механізмів її реалізації.</p> <p>5. Аналіз та оцінка економіко-правових проблем порушення прав на об'єкти інтелектуальної власності. Правові способи боротьби з порушеннями інтелектуальної власності.</p> <p>6. Дослідження зарубіжного досвіду щодо формування</p>			<p>д.ю.н., проф., академік НАПрН У Орлюк О.П.</p> <p>д.ю.н., проф. Мироненко Н.М.</p>	2017 р.	2021 р.	<p>Буде сприяти підвищенню рівня захищеності суб'єктів права інтелектуальної власності від протиправних посягань, попередженню правопорушень у сфері інтелектуальної власності, підвищенню рівня правової культури серед населення, підвищення якості законодавства України у сфері інтелектуальної власності, наближення його до європейських стандартів; підвищення рівня інвестиційної привабливості України як країни, що підвищує рівень захисту прав інтелектуальної власності.</p>

економіко-правової державної політики у сфері боротьби з порушенням інтелектуальної власності та законодавчого її закріплення.

7. Превентивні заходи та детінізація в боротьбі з неправомірним використанням прав на об'єкти інтелектуальної власності та фінансовий механізм її забезпечення як напрями державної політики боротьби з порушеннями прав інтелектуальної власності.

8. Визначення та аналіз економічних інструментів та методів, які можуть застосовуватись при боротьбі з порушенням прав на об'єкти інтелектуальної власності, пов'язаних зі створенням об'єктів права інтелектуальної власності, їх використанням при виготовленні і реалізації продукції, що містять об'єкти права інтелектуальної власності.

9. Норми цивільної, адміністративної та кримінальної відповідальності як стримуючий фактор в боротьбі з порушенням права інтелектуальної власності

10. Розробка концептуально обґрунтованих рекомендацій про внесення змін до нормативних актів щодо економіко-правових регуляторів, які можуть ефективно застосовуватися при боротьбі з порушенням прав на об'єкти інтелектуальної власності.

11. Дослідження видів та особливостей цивільних та адміністративних правопорушень у сфері авторського права та суміжних прав, оцінка ефективності правових моделей, спрямованих на захист прав авторів, виконавців, виробників фонограм та відеограм, виконавців; відповідність способів захисту, цивільно-правових та адміністративно-правових санкцій характеру вчинених порушень та наслідкам протиправних діянь.

12. Дослідження проблем кримінально-правової охорони та захисту прав інтелектуальної власності у сфері авторського права та суміжних прав

13. Дослідження видів та особливостей цивільних та адміністративних правопорушень у сфері промислової власності, оцінка ефективності правових моделей, спрямованих на захист прав суб'єктів права промислової власності; відповідність способів захисту, цивільно-правових та адміністративно-правових санкцій характеру вчиненого порушення та наслідкам протиправного діяння.

14. Дослідження проблем кримінально-правової охорони та захисту прав інтелектуальної власності у сфері промислової власності

15. Підготовка теоретично обґрунтованих пропозицій та рекомендацій з питань удосконалення цивільно-правової,

		адміністративно-правової, кримінально-правової охорони та захисту прав інтелектуальної власності. 16. Визначення, узагальнення та аналіз проблемних питань правозастосування у сфері боротьби з порушеннями права інтелектуальної власності.						
32	<p>Дослідження економіко-правових проблем інтенсифікації сфери інтелектуальної власності України під впливом нових викликів розвитку неоекономіки</p> <p>РК № 0116U004456</p> <p>Експертний висновок № 121/58 від 15.07.2016р.</p>	<p>Спрямована на реалізацію державних пріоритетів, визначених:</p> <p>1) пунктом 8 «Розвиток інновацій та реформа у сфері інтелектуальної власності» та пунктом 9 «Розвиток промислового виробництва та залучення інвестицій» розділу 1. «Структурна модернізація економіки, покращення умов для ведення бізнесу» цілі 1 «Економічне зростання» Середньострокового плану пріоритетних дій Уряду до 2020 року, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 3 квітня 2017 р. № 275-р.;</p> <p>2) пунктами 1, 2, 4 абз. 1 частини 3 Указу Президента України «Про Стратегію сталого розвитку «Україна – 2020» від 12.01.2015 р. № 5/2015 (дерегуляція та розвиток підприємництва; реформа системи національної безпеки та оборони; програма розвитку інновацій);</p> <p>3) частиною 1 статті 9 розділу IV Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, ратифікованої 16 вересня 2014 р.;</p> <p>4) підпунктами 3, 4, 12 підрозділу «Регулювання правової охорони та захисту прав інтелектуальної власності» Розділу «І. Пріоритетні напрями розвитку правової науки на 2016 – 2020 роки» Стратегії розвитку наукових досліджень Національної академії правових наук України на 2016-2020 роки, затвердженої Постановою НАПрН України від 03.03.2016 р.</p> <p>Завдання дослідження на весь період:</p> <p>1. Дослідження процесів переходу вітчизняної інтелектуальної економіки та правової її забезпечення у систему неоекономіки з урахуванням її цільової спрямованості на інтенсифікацію за вектором результативності наближення до розвинених країн світу.</p> <p>2. Дослідження процесів економічної інтенсифікації з урахуванням інноваційних проривів та техніко-технологічного переозброєння національних галузей виробництва.</p> <p>3. Розробки методичні підходи до стратегій інтенсивності впровадження результатів інноваційної діяльності, інтенсивності економіко-правових механізмів реалізації</p>			д.е.н., проф. Бутнік-Сіверський О.Б.	2017 р.	2021 р.	Враховує стимулювання становлення та розвитку інноваційно-активних виробничих та інтелектуальних систем з урахуванням динаміки трансформаційних процесів в їх діяльності у напрямку економічної інтенсифікації, з урахуванням пріоритетних науково-технологічних видів діяльності з використанням об'єктів права інтелектуальної власності, активного використання викликів неоекономіки, які сприятимуть інноваційним процесам, специфіки адаптування до умов України.

		<p>наукових ідей, технічних рішень у виробничих системах різного рівня правової організації.</p> <p>4. Розробка пропозицій по створенню цілісних наукових, науково-виробничих систем з одночасним забезпечення їх відповідними важелями і стимулами до оновлення за рахунок впровадження об'єктів права інтелектуальної власності з метою збільшення виробництва інноваційної продукції.</p> <p>5. Формування пропозицій з розширення процесів капіталізації, інноваційного підприємництва та забезпечення його методико-економіко-правовим механізмом становлення та розвитку інноваційно-активних виробничих та інтелектуальних систем з урахуванням динаміки трансформаційних процесів в їх діяльності.</p> <p>6. Вивчення питань розвитку інтенсифікації та використання програмно-цільового управління інтелектуальними активами, людським інтелектуальним потенціалом та людським інтелектуальним капіталом в системі господарювання з урахуванням світового досвіду, нових економічних і правових відносин.</p> <p>7. Дослідження темпів розвитку інтелектуальної інноваційної інфраструктури з урахуванням нових інформаційних технологій, нових бізнес процесів, забезпечуючих лідерство та конкурентоздатність на рівні досягнень розвинених країн.</p> <p>8. Дослідження модельного та методичних підходів до оцінювання закономірностей та прийняття управлінських рішень щодо трансформації економічних інтелектуальних ресурсів в активи підприємств за умови обмеження фінансових можливостей, подолання дефіциту інвестиційних ресурсів, розширення сфери венчурного бізнесу, використання податкових пільг, регламентування стосунків щодо створення та комерціалізації об'єктів права інтелектуальної власності..</p> <p>9. Пошук активного використання викликів неоекономіки, які би сприяли інноваційним процесам, досягнення стандартів і темпів інноваційного розвитку до рівня розвитку економічно розвинених країн світу, специфіки адаптування до умов України.</p>						
33	Інтелектуальна власність як складова системи забезпечення національної безпеки	<p>Спрямована на реалізацію державних пріоритетів, визначених:</p> <p>1) пунктом 8 «Розвиток інновацій та реформа у сфері інтелектуальної власності» цілі 1 «Економічне зростання» Середньострокового плану пріоритетних дій Уряду до 2020 року, затвердженого Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 3 квітня 2017 року № 275-р.;</p>			д.е.н., проф. Бутнік-Сіверський О.Б.	2018р.	2022 р.	Пов'язаний з напрямками нейтралізації внутрішніх джерел загроз і захисту від зовнішніх загроз національної безпеки щодо енергетичної безпеки, людини і громадянина, екологічної безпеки в частині навколишнього

	<p>ПК № 0117U005291</p> <p>Експертний висновок № 121/63 від 10.07.2017р.</p>	<p>2) пунктами 1, 2, 4 абз. 1 частини 3 Указу Президента України «Про Стратегію сталого розвитку «Україна – 2020» від 12.01.2015 р. № 5/2015 (дерегуляція та розвиток підприємництва; реформа системи національної безпеки та оборони; програма розвитку інновацій);</p> <p>3) частиною 1 статті 9 розділу IV Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, ратифікованої 16 вересня 2014 р.;</p> <p>4) підпунктами 3, 4, 12 підрозділу «Регулювання правової охорони та захисту прав інтелектуальної власності» Розділу «І. Пріоритетні напрями розвитку правової науки на 2016 – 2020 роки» Стратегії розвитку наукових досліджень Національної академії правових наук України на 2016-2020 роки, затвердженої Постановою НАПрН України від 03.03.2016 р.</p> <p>Завдання дослідження на весь період:</p> <p>1. Дослідження концептуального підходу до формування системи національної безпеки України з урахуванням інтелектуальної власності як складова системи забезпечення національної безпеки.</p> <p>2. Дослідження ролі інтелектуальної власності у забезпеченні безпеки в галузі суспільних інтересів.</p> <p>3. Розробка основних напрямів правового забезпечення інтелектуальної власності як складової національної безпеки.</p> <p>4. Можливості адаптації визначення та відшкодування шкоди у цивільних справах про порушення прав інтелектуальної власності в країнах ЄС.</p> <p>5. Розробка основних напрямів нейтралізації внутрішніх джерел загроз і захисту від зовнішніх загроз національної безпеки.</p> <p>6. Дослідження проблем енергетичної безпеки з позиції інтелектуальної власності.</p> <p>7. Визначення ролі інтелектуальної власності у забезпеченні безпеки людини і громадянина.</p> <p>8. Дослідження екологічної безпеки з позиції інтелектуальної власності (навколишнє природне середовище і природні ресурси).</p> <p>9. Дослідження основних напрямів національної безпеки у галузі медицини та фармацевтики через призму інтелектуальної власності.</p> <p>10. Дослідження використання інтелектуальної власності у забезпеченні національної безпеки у сфері економіки та для забезпечення безпеки у фінансово-економічній сфері.</p>						<p>природного середовищ і природних ресурсів з позиції права інтелектуальної власності</p>
--	--	---	--	--	--	--	--	--

		<p>11. Дослідження процесів тінізації економіки інтелектуальної власності як загроза економічній безпеці.</p> <p>12. Дослідження технологічної безпеки в контексті розвитку науково-технічного потенціалу держави.</p> <p>13. Дослідження трудових аспектів економічної безпеки з позиції розвитку людського інтелектуального капіталу.</p> <p>14. Дослідження ролі інтелектуальної власності у забезпеченні обороноздатності.</p> <p>15. Нормативно-правове забезпечення охорони інтелектуальної власності в оборонній сфері: при розробленні озброєння та військової техніки; при здійсненні міжнародного військово-технічного співробітництва.</p> <p>16. Стан формування та реалізації державної політики щодо забезпечення охорони інтелектуальної власності в оборонній сфері: при розробленні озброєння та військової техніки; при здійсненні міжнародного військово-технічного співробітництва.</p> <p>17. Проблеми комерціалізації майнових прав інтелектуальної власності в системі забезпечення національної безпеки.</p> <p>18. Визначення чинників впливу на зовнішньоекономічну безпеку в умовах інтеграційних процесів та економічної глобалізації;</p> <p>19. Дослідження світового досвіду формування безпеки в країні з урахуванням інтелектуальної власності.</p> <p>20. Узагальнення результатів дослідження інтелектуальної власності як складової системи забезпечення національної безпеки.</p>						
34	<p>Правова охорона інтелектуальної власності в умовах євроінтеграційних процесів</p> <p>РК № 0117U005290</p> <p>Експертний висновок № 121/62 від 10.07.2017р.</p>	<p>Спрямована на реалізацію державних пріоритетів, визначених:</p> <p>1) пунктом 8 «Розвиток інновацій та реформа у сфері інтелектуальної власності» цілі 1 «Економічне зростання» Середньострокового плану пріоритетних дій Уряду до 2020 року, затвердженого Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 3 квітня 2017 року № 275-р.;</p> <p>2) пунктами 1, 2, 4 абз. 1 частини 3 Указу Президента України «Про Стратегію сталого розвитку «Україна – 2020» від 12.01.2015 р. № 5/2015 (дерегуляція та розвиток підприємництва; реформа системи національної безпеки та оборони; програма розвитку інновацій);</p> <p>3) частиною 1 статті 9 розділу IV Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, ратифікованої 16 вересня 2014 р.;</p>			д.ю.н., проф., Мироненко Н.М.	2018 р.	2022 р.	Наближення законодавства України у сфері охорони та захисту інтелектуальної власності до європейських стандартів; забезпечення балансу публічних та приватних інтересів у сфері інтелектуальної власності, прав людини та прав інтелектуального удосконалення правозастосування законодавства у сфері інтелектуальної власності з врахуванням європейських стандартів, зокрема рішень судових органів ЄС; правове забезпечення впровадження альтернативних форм захисту прав інтелектуальної власності.

4) підпунктами 3, 4, 12 підрозділу «Регулювання правової охорони та захисту прав інтелектуальної власності» Розділу «І. Пріоритетні напрями розвитку правової науки на 2016 – 2020 роки» Стратегії розвитку наукових досліджень Національної академії правових наук України на 2016-2020 роки, затвердженої Постановою НАПрН України від 03.03.2016 р.

Завдання дослідження на весь період:

- 1) Дослідити стан правового регулювання охорони корисних моделей в країнах-членах ЄС, яка здійснюється тільки на національному рівні.
- 2) Проаналізувати особливості правової охорони промислових зразків в країнах-членах ЄС і на території ЄС: авторсько-правова охорона, кумулятивна правова охорона, правова охорона незареєстрованих промислових зразків, промисловий зразок Співтовариства, правова охорона промислових зразків відповідно до Гаазької угоди про міжнародне депонування промислових зразків.
- 3) Дослідити особливості правової охорони біотехнологічних винаходів в країнах-членах ЄС, проблеми імплементації положень Директиви 98/44/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 6 липня 1998р. про правову охорону біотехнологічних винаходів в законодавство країн-членів.
- 4) Дослідити проблеми правової охорони лікарських засобів.
- 5) Розробити механізми забезпечення балансу прав людини та прав інтелектуальної власності в умовах євроінтеграційних процесів в Україні.
- 6) Вивчення процедури примусового ліцензування винаходів за законодавством ЄС: досвід імплементації міжнародних норм.
- 7) Виявити та обґрунтувати особливості правової охорони біотехнологій як об'єктів інтелектуальної власності.
- 8) Визначити та проаналізувати концептуальні підходи до розвитку правової охорони прав промислової власності у країнах - членах Європейського Союзу;
- 9) Дослідити форми та методи формування державної політики в сфері боротьби з порушеннями права інтелектуальної власності в умовах євроінтеграційних процесів, механізми її реалізації та розробити рекомендацій, спрямованих на вдосконалення зазначених процесів;
- 10) Дослідити процеси лібералізації законодавства у сфері інтелектуальної власності в межах євроінтеграційних процесів, учасником яких є Україна.

		<p>11) Визначити умови та фактори, які впливають на процес запровадження механізмів позасудового розгляду справ, медіації як одного з напрямків реалізації державної політики у сфері боротьби з порушеннями права інтелектуальної власності в Україні.</p> <p>12) Підготувати науково-методичні праці та пропозиції, спрямованих на вдосконалення законодавства у сфері охорони та захисту прав інтелектуальної власності в умовах євроінтеграційних процесів.</p> <p>13) Розробити теоретико-методологічне, методичне та законодавче забезпечення фіксації доказів порушення прав інтелектуальної власності, в тому числі, в мережі Інтернет у ретроспективному аспекті.</p> <p>14) Обґрунтувати об'єктивно існуючий зв'язок між сучасними інформаційними технологіями та виникненням нових способів порушення права інтелектуальної власності, розробити засіб їх захисту.</p> <p>15) Розробити механізми забезпечення балансу публічних та приватних інтересів як гарантії дотримання прав інтелектуальної власності та розробка наукової гіпотези подолання конфлікту, який виникає у зв'язку з цим</p> <p>16) Визначити основні риси та напрями формування державної системи правової охорони інтелектуальної власності, форми, методи та механізми її реалізації з позицій євроінтеграційних процесів та сучасної доктрини права інтелектуальної власності;</p> <p>17) Визначити, узагальнити та проаналізувати проблемні питання правозастосування у сфері правової охорони інтелектуальної власності.</p> <p>18) Дослідити практику імплементації модельних законів та директив ЄС у вітчизняне законодавство.</p> <p>19) Дослідити досвід ЄС у регулюванні правової охорони промислової власності в новітній фармакогеномічній галузі.</p> <p>20) Дослідити досвід формування патентних пулів ЄС: мета, механізми створення та функціонування.</p>						
35	<p>Інтелектуальна власність в цифровій економіці</p> <p>РК № 0118U007601</p> <p>Експертний висновок № 121/41 від 24.07.2018р.</p>	<p>Спрямована на реалізацію державних пріоритетів, визначених:</p> <p>1) пунктом 8 «Розвиток інновацій та реформа у сфері інтелектуальної власності» цілі 1 «Економічне зростання» Середньострокового плану пріоритетних дій Уряду до 2020 року, затвердженого Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 3 квітня 2017 року № 275-р.;</p> <p>2) пунктами 1, 2, 4 абз. 1 частини 3 Указу Президента України «Про Стратегію сталого розвитку «Україна – 2020» від 12.01.2015 р. № 5/2015 (дерегуляція та розвиток</p>			д.ю.н., проф., академік НАПрН У Орлюк О.П.	2019 р.	2023 р.	Пов'язаний із покращенням якості правового регулювання інтелектуальної власності; створенням сприятливого інвестиційного клімату, належного правового регулювання міжнародного науково-технічного співробітництва України, трансферу технологій тощо

підприємництва; реформа системи національної безпеки та оборони; програма розвитку інновацій);
 3) частиною 1 статті 9 розділу IV Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, ратифікованої 16 вересня 2014 р.;
 4) підпунктами 3, 4, 12 підрозділу «Регулювання правової охорони та захисту прав інтелектуальної власності» Розділу «І. Пріоритетні напрями розвитку правової науки на 2016 – 2020 роки» Стратегії розвитку наукових досліджень Національної академії правових наук України на 2016-2020 роки, затвердженої Постановою НАПрН України від 03.03.2016 р.

Завдання дослідження на весь період:

1. Дослідити стан, тенденцій та роль інтелектуальної власності у розвитку цифровізації економіки в світі та в Україні. Ключові тренди концепції «Індустрії 4.0»: хмарні обчислення (cloud computing), робототехніка, автоматизація, інтелектуальні датчики, адитивні технології 3D - друку, Інтернет речей (IoT), великі дані (big data), штучний інтелект, інтелектуальні транспортні системи (ITS — Intelligent Transport Systems), доповнена реальність та ін.
 2. Дослідити тенденції розвитку цифрової економіки в рамках ЄС: Єдиний цифровий ринок ЄС (Digital Single Market), «Стратегія Цифрового Єдиного Ринку для Європи» (Communication A Digital Single Market Strategy for Europe); Цифровий порядок денний для Європи; Спільна декларація Саміту «Східного партнерства». Вивчити можливості гармонізації із Digital Agenda та Digital Single Market ЄС. Альянс з інновацій в Інтернет речей (Alliance for Internet of Things Innovation, AIOTI).
 3. Дослідити можливості, напрями та інструменти формування інформаційної економіки в Україні. Виробити практичні аспекти впровадження «Цифрового порядку денного» для України та використання кращих світових практик, визначення основних напрямків створення сучасної нормативно-правової та регуляторної бази для забезпечення ефективної цифрової трансформації, правової охорони та захисту прав інтелектуальної власності.
 4. Дослідити цифрову інфраструктуру розвинених країн та України. Проаналізувати нові виклики і можливості у цій сфері: цифровий розрив; виклики ринку телекомунікацій; високошвидкісна мобільна інфраструктура; цифрове телебачення. Вивчити тенденції створення інфраструктури Індустрії 4.0: ІТ – кластерів, науково-технологічних та

к.е.н.,
 доц.
 Андрощук Г.О.

<p>індустріальних парків, галузевих центрів технологій, центрів компетенцій, стартап-компаній, електронних бібліотек, галерей та архівів тощо.</p> <p>5. Дослідити зарубіжну та вітчизняну судову практику вирішення спорів, що виникають при використанні цифрових технологій (особливості застосування електронного документу, цифрового підпису, електронного договору тощо. Альтернативні методи вирішення спорів у сфері інтелектуальної власності.</p> <p>6. Проаналізувати правові наслідки порушень у сфері ІТ: цивільно-правова, адміністративно-правова, кримінально-правова відповідальність за порушення прав у сфері ІТ. Відшкодування збитків у сфері ІТ.</p> <p>7. Цифровізація сфери освіти: «Цифрові» компетенції та навички; Моделі та підходи до «цифровізації» освіти; Розвиток цифрових навичок для підготовки персоналу, здатного працювати з технологіями Індустрії 4.0.</p> <p>8. «Цифровізація» суспільно-економічної сфери: Громадська безпека та захист; Сфера охорони здоров'я; Електронне урядування; Електронна демократія; Екологія та охорона навколишнього середовища; Смарт-сіті, смарт-інфраструктура; Електронні платежі та розрахунки; Цифровізація соціальної сфери; Електронна митниця; Електронна комерція, транскордонна е-комерція.</p> <p>9. Підготувати пропозиції щодо створення в Україні цифрової платформи у сфері інтелектуальної власності: фіксації пріоритету на результати досліджень і розробок, реєстрації і передачі майнових прав на об'єкти авторського права і суміжних прав, об'єкти промислової власності, колективного управління авторськими і суміжними правами, миттєве укладання угод учасниками ринку на базі «розумних контрактів» (smart contracts), управління правами на результати інтелектуальної творчої діяльності та засоби індивідуалізації.</p>						
---	--	--	--	--	--	--